

Ustalenie zachodniej granicy Polski odroczone?

Plebiscyt na Śląsku cieszyńskim.

(Telefonem od naszego korespondenta).

WARSZAWA, 18 kwietnia.

„Robotnik podaje specjalnym drukiem wiadomość następującą: Otrzymałmy z Paryża z zupełnie pewnego źródła wiadomość, że konferencja pokojowa sprawę określenia zachodnich granic Polski odłożyła. Sprawa ta nie prędko ma być rozstrzygnięta. Sprawa Śląska cieszyńskiego ma być rozstrzygnięta na zasadzie plebiscytu.

Sprawa Cieszyna miała być rozstrzygnięta 15-go kwietnia.

Paryż. (Havas) Na dzień 15 bm. zapowiedziane było posiedzenie centralnej rady terytorialnej, na którym miała zapasć uchwała w spra-

wie cieszyńskiej. Również komisja polska miała się zebrać w tym dniu.

Komisja Cambona jeszcze raz żąda oddania Gdańska Polsce.

Paryż (PAT). Paderewski był obecny na posiedzeniu komisji dla spraw polskich, która badała zagadnienia północno-wschodnich granic Polski. Komisja dla spraw polskich, pod prze-

wodnictwem Cambona, po wysłuchaniu Paderewskiego, jeszcze raz zwróciła się do rady czterech z opinią, że Gdańsk powinien należeć bezpośrednio do Polski.

Bez oddania Polsce Gdańska — nie będzie trwałego pokoju.

Wiedeń. (B. Kor.) Havas z Paryża donosi: Na posiedzeniu Izby przewodniczący komisji spraw zagranicznych, Franklin Bouillon, powiedział: Wydaje się, że kwestya polska nie ma być tak

rozwiązana, jakby to było pożądanem, poczem dodał: Jeżeli nie będzie silnej Polski z Gdańskiem, to nie będzie też trwałego pokoju w Europie.

Paderewski o sprawie Gdańska i Cieszyna.

Warszawa. (PAT) Z Paryża donoszą: „Information“ ogłasza wywiad swojego współpracownika z premierem Paderewskim. Przybyłem tutaj — powiedział Paderewski — z sercem pełnym niezłomnej ufności w słusność mojej sprawy i sprawiedliwość tych mężów, którzy mają stanowić o naszym losie. Chwila jest dla mej drogiej ojczyzny osobliwie ciężka. Cieszyn i Gdańsk, oto czego są pełne myśli wszystkich moich współobywateli. Cieszyna domagamy się jako części naszego terytorium narodowego. Gdańsk zaś jest nam nieodzownie potrzebny, by nasze ukochane legiony mogły wrócić do ojczyzny. Kraj mój ma to przekonanie, że jest odporny na bolszewizm. Pozostaje przytem szczerze i głęboko republikański. Mimo tego lub owego zawodu, nie sądzę, aby cofnął swe do nas zaufanie. W Sejmie wszystkie wielkie zagadnienia są rozpatrywane przez posłów włościańskich ze stanowiska praktycznego i poddawane właściwemu zbadaniu. Gdyby jednak moi ziomkowie doszli do przekonania, że inni ludzie, niż moi współpracownicy i ja, mogą sprawować rządy z lepszym dla kraju pożytkiem, bez wahania złożyłbym w ich ręce władzę, którą obją-

łem, kierując się tylko miłością dla ojczyzny.

Wobec współpracownika paryskiej „La libre Parole“ oświadczył Paderewski na zapytanie, czy jest zadowolony z załatwienia w Spaa sprawy Gdańska i powrotu wojsk Hallera: Jaki? Pan chciałby, abym był z tego zadowolony? O ile znam ten układ, uważam go za pozostawienie Gdańska przy Prusach. Pozostawienie Gdańska Prusom, to wojna przegrana! lecz przegrana nie tylko dla Polski, ale i dla ententy. Baryera Polski przeciw bolszewikom tylko wtedy może być istotną, jeżeli będzie niczem nieprzerwaną.

— Więc Pan obawiasz się bolszewizmu?

— Nie! Pod jednym warunkiem, że Polska będzie miała dobre granice.

Paderewski wraca do Warszawy w początkach maja.

Warszawa. (PAT) Dowiadujemy się, że Paderewski udaje się w płątek z Paryża do swej posiadłości Marge nad jeziorem lemańskim na krótki odpoczynek, poczem wraca do Paryża, skąd wyjeżdża do Warszawy w pierwszych dniach maja.

Korfanty upelnomocnionym ministrem na Poznańskie?

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 17 kwietnia.

„Gazeta Polska“ donosi, że w związku z projektem mianowania na wzór Galicyi specjalne-

go upelnomocnionego ministra na Poznańskie kandydatem na to stanowisko jest pos. Wojciech Korfanty.

Polska żąda uznania swych postulatów w całości.

Kraków, 18 kwietnia.

Gdańsk i ujście Wisły będą umiędzynarodowione?

Taką informację, zaczerpniętą z niemieckiego źródła, rzucił nam na stół redakcyjny wczorajsze depesze.

Minał już okres, kiedy biobowe wieści, pochodzące ze źródeł niemieckich, nie wywierały na nas żadnego wrażenia, kiedy skłonni byliśmy klasyfikować je z góry jako tendencjonalnie fałszywe, jako próbę podrażnienia nas i poróżnienia z państwami koalicji.

Ostatnie zwłaszcza tygodnie przekonały nas, że nie tylko Berlin, ale również stolice państw koalicyjnych umieją grać nam na nerwach, potrafią podrywać w nas tę dobrą wiarę, z jaką się do zwycięskiego w wojnie światowej Zachodu w sprawach nas dotyczących odnosiliśmy.

Czego bowiem od zwycięskich państw koalicyjnych oczekiwaliśmy? Jednego tylko: **sprawiedliwości!** Uznania naszych praw do zjednoczenia tych wszystkich ziem polskich, na których żywioł polski przeważa, które historia mocnym węzłem z Polską związała; tych ziem, które zbrodnictwo z żywego ciała Polski zostały ongi siłą wydarte i poddane gwałtownej polityce wynaradawiającej, a które mimo to zdołały swój polski charakter — wedle sił i możliwości — utrzymać.

Mieliśmy prawo oczekiwać od zwycięskich państw koalicji, że postulaty nasze, jako idące po linii bezwzględnej sprawiedliwości, w kierunku odzyskania tego, co było ongi nasze, znajdą u nich szerokie i szczerze poparcie.

Pomyliliśmy się, niestety! Widać to choćby na przykładzie Gdańska. Gdy przychodzi pora na rozstrzygnięcie losu tego miasta i portu, to choć historia, względy etnograficzne, prawo i sprawiedliwość, a wreszcie najżywotniejszy interes Polski i Francji wołają wielkim głosem o zwrócenie Polsce tego zrabowanego przez przemoc krzyżacką wyjścia na morze — widzimy jeszcze w decyzjach koalicji wahania, ba! — nadchodzą nawet z nad Sekwany wieści, jakoby tam sprawa Gdańska bardzo dla nas źle stała, jakoby zachodziła możliwość, iż będzie on dla nas stracony!

Wobec tego nie pora dziś na dyplomatyczne półśłówka. Naród polski musi powiedzieć koalicji wyraźnie, co o tem sądzi, jeżeli głos tysięcy wieców, uchwał, zgromadzeń, nie dość był dla naszych zwycięskich sojuszników pouczającym.

Dla nas sprawa jest jasna, niechaj więc będzie równie jasną dla koalicji. Niechaj koalicja się dowie, że jeden jest tylko sposób zadowolenia słusznym życzeniom Polaków:

zwrot Polsce Gdańska i tych wszystkich ziem, które na mocy praw bądź historycznych, bądź etnograficznych do Polski należą!

W liczbie postulatów polskich sprawa Gdańska wysuwa się na jedno z miejsc naczelnych. Odzyskanie go lub nieodzyskanie decyduje o przyszłości Polski, o tem, czy Polska będzie zdolna do życia lub nie, czy będzie państwem naprawę samodzielnem lub nie. W tej sprawie naród nasz nie uznaje żadnych kompromisów.

Nieprzyznanie Polsce Gdańska i ujścia Wisły jako niepodzielnej własności, naród nasz zrozumiałby jako uświęcenie zbrodni i gwałtów rozbiorowych, gwałtów, do których obecnie przyłożyłaby czynnie rękę... sprzymierzona z nami koalicja! Fakt taki musiałby odpowiednio wpłynąć na ukształtowanie naszego stosunku do koalicji, a ponadto podważyłby on dzieło pokoju na wschodzie europejskim.

Niech się bowiem koalicja nie łudzi, jakoby naród polski był skłonny z poddaniem się przyjąć wyrok kongresu pokojowego, bez względu na to, czy byłby on wyrazem sprawiedliwości, czy gwałtu. Ferując wyrok niesprawiedliwy, pozbawiając nas Gdańska i naprawę własnego wybrzeża morskiego, kongres pokojowy włożyłby w ręce Polski miecz ognisty, miecz słusznego gniewu i sprawiedliwej zemsty i pchnąłby lekkomyślnie Polskę w wir zaciętej wojny o pogwałcone prawa umiędzynarodowionego narodu.

Niemasz na świecie takiej siły, która by nas zmusiła do wyrzeczenia się choćby skrawka ziemi polskiej, choćby jednej wsi polskiej, a cóż dopiero Gdańska, bez którego Polska nigdy nie zaczerpnęłaby szerokiego, naprawdę wolnego oddechu.

Uczucie nasze, rozum i instynkt samozachowawczy protestują gorąco na samą myśl, że Gdańsk mógłby nie być przyznany Polsce. Gdańsk musi być nasz i będzie nasz, choćby znów miały trysnąć potoki krwi polskiej.

Miejmy też nadzieję, że postulaty polskie, przedkładane obecnie w Paryżu przez premiera

Paderewskiego, postulaty, za którymi stoi cały naród polski, zostaną przez kongres pokojowy w całości uwzględnione i że w ten sposób naturalny pęd szczerzej sympaty, wiążący nas

z koalicją, nie zostanie przez ententę żadnym nierozsądnym krokiem w sprawie polskiej pohamowany. Tego naród polski gorąco pragnie i oczekuje. (—cki).

Europa na wulkanie.

Płomienie rewolucji. — Walka o nowy ustrój społeczny. — Socjalizacja produkcji. — Gwałtowny przewrót a ewolucja.

Kraków, 18 kwietnia.

Wojna światowa oprócz olbrzymich politycznych przewrotów wywołała także potężne wstrząśnienia dotychczasowymi podstawami gospodarczo-społecznymi państw i narodów. Pod wpływem klęsk gospodarczych powstały na skutek ekonomicznej ruiny zwłaszcza w dziedzinie produkcji żywności i przedmiotów codziennego zapotrzebowania, które spowodowały niesłychaną drożyznę, a w konsekwencji powszechną nędzę i głód u szerokich warstw ludu, poruszyły się masy gnębione nie-
szczęściami wojny, zaostrzyły się walki klasowe, i wybuchy potężne ruchy proletariatu, zmierzające do zburzenia i przekształcenia dotychczasowego ustroju społecznego opartego na zasadach indywidualistyczno-kapitalistycznej gospodarki. **Płomienie rewolucji rozgorzały na olbrzymich obszarach imperium rosyjskiego, przenosząc się następnie na wycieńczone najbardziej ze wszystkich wojujących państw — mocarstwa centralne i to tak, państwa powstałe na gruzach monarchii austro-węgierskiej, jak też państwa Rzeszy niemieckiej. — Większa część państw europejskich znajduje się na wulkanie.** Od walk wewnętrznych i silnych przewrotowych dążeń nie są wolne nawet w łonie zwycięskiej koalicji najbardziej rozwijające się normalnie państwa, jak Anglia, gdzie w ostatnim czasie szerzą się gwałtowne ruchy klas robotniczych i masowe strajki. — Walka klas trzymana przed wojną w pewnych granicach przez organa silnych władz państwowych po upadku największych ości dotychczasowego porządku jak caratu i pruskiego militarystu rozszalała w łonie społeczeństw i państw grożąc potopem wszelkich nieszczęść i klęsk, jakie przynoszą za sobą krwawe rewolucje społeczne.

Jednym z najgłośniejszych problemów stanowiących jądro społeczno-gospodarczych przewrotów dążeń jest sprawa socjalizacji. — Zadaniem socjalizacji jest przekształcenie dotychczasowego ustroju opartego na indywidualistyczno-kapitalistycznej gospodarce, na socjalistyczno-komunistyczną gospodarkę, której celem stanowią zupełne usunięcie od udziałów w dochodach kapitału na rzecz pracy.

Według teorii twórcy nowoczesnego socjali-

zmu Marksa rozwój kapitalistycznej gospodarki dzięki koncentracji kapitałów miał dojść do tego stanu, gdzie właścicielami środków produkcji miała być już tylko **nieliczna garstka kapitalistów-miliarderów, klasa zaś robotnicza masą niewolników.** Wówczas miała nastąpić **rewolucja**, która po usunięciu i wywłaszczeniu kapitalistów miała oddać wszystkie środki produkcji na własność warstw robotniczych.

Taki obrót rzeczy, t. j. przemiana ustroju kapitalistycznego na socjalistyczny, jako produkt ostateczny, aczkolwiek dość odległy od rozwoju nowożytnych społeczeństw, był przewidywany przed wojną przez wybitnych ekonomistów wobec istotnych i pewnych zjawisk społeczno-gospodarczego życia zwiastujących jego przy-
ście.

Wypadki światowej wojny wywołując i podsycając niezadowolenie mas do **najwyższej potęgi** powiększyły dążenia, do tego przewrotu drogą gwałtowną, mimo, iż stan kapitalistyczny przedsiębiorstw nie tylko nie dojrzał, lecz przeciwnie **podupadł zupełnie i przedstawia obraz kompletnego zastój i zniszczenia.** Klasy pracujące otrzymawszy władzę w pewnych państwach użyły wszelkich środków do wprowadzenia nowej organizacji za pomocą rozporządzeń i organów władz państwowych. Przewrót zwłaszcza w Rosji dokonał się krwawo, niszcząc wszelkie źródła przedsiębiorczości, a temsamem wytwórczości bez widoku na polepszenie bytu nie tylko zrujnowanej burżuazji, lecz samych klas robotniczych. Za Rosją poszły obecnie Węgry, a w Austrii niemieckiej jak i Niemczech wrze i kipi od fermentów rewolucyjnych.

Rządy socjalistyczne tak w Austrii niemieckiej,

jak Niemiec mimo, iż nawet wybitni ekonomiści i socjaliści niemieccy uważają **socjalizację produkcji** wobec całkowitego upadku i zastój wytwórczości potrzebującej ogromnych wysiłków przedsiębiorczości i olbrzymich kapitałów do uruchomienia, w obecnym czasie za niewskazaną i niewłaściwą, nie chcą dopuścić do **zwycięstwa bolszewizmu** zajmują się bardzo żywo sprawami socjalizacji, którą chcą przeprowadzić stopniowo w ciągu dłuższego okresu czasu.

W Austrii niemieckiej pracuje w tym kierunku **państwowa komisja dla socjalizacji**, której przewodniczący dr Bauer przedstawił ostatnio program na pełnym posiedzeniu. Komisja ta ma w najkrótszym czasie uchwalić 5 ustaw, odnoszących się do wywłaszczenia przedsiębiorstw gospodarczych, tworzenia społecznych instytucji i towarzystw o charakterze społecznym, uspołecznienia przedsiębiorstw przez gminy, tworzenia rad robotniczych i socjalizacji gospodarki elektrycznej. Dr Bauer oświadczył, iż pewne gałęzie przemysłu, przede wszystkim ciężkiego, dalej górnictwo, leśnictwo, gospodarka rolna na latyfundiach, w obszarach wielkiej własności i martwej ręki będą całkowicie zsocjalizowane. W innych gałęziach dopuści się do udziału także kapitał prywatnych przedsiębiorców, którzy jednak będą postawieni pod kontrolę społeczną. Klasa robotnicza będzie miała zapewniony udział przez sferę Rady w zarządzie, jednakowoż nie technicznym i ekonomicznym, lecz w sprawach dotyczących warunków pracy.

Socjalizacja, jak świadczą powyższe fakty, wchodzi w stadium konkretnych przygotowań i realizacji. Gwałtowny jednak przewrót może jedynie jak w Rosji sprowadzić tylko ruinę wytwórczości i całkowitą gospodarkę katastrofę. Masy robotnicze, których postulaty, **odnoszące się do poprawy warunków bytu, dalej udziału w zyskach i w zarządzie przedsiębiorstwami**, są uzasadnione, muszą okazać wielką cierpliwość i rozum, nakazujący im we własnym interesie zaniechać wszelkich środków gwałtownych, gdyż osiągnięcie słuszných żądań jest możliwe tylko na drodze stopniowej ewolucji.

D-aki.

Minister wojny na zagrożonym Śląsku.

Cieszyńska, 17 kwietnia.

(Tel. wł. Biura Prasowego).

Stary nasz gród piastowski witał po raz pierwszy w swych murach reprezentantów rządu własnego. O godz. 11 rano przyjechał do Cieszyńska minister gen. porucznik Leśniewski. Na dworcu powitali go bryg. Latinik, prezydium

Rady Narodowej, z posłami ks. Londzinem, dr. Regerem i Bobkiem, prezydent rządu krajowego dr. Michajda, prezydent sądu dr. Bocheński, starosta Żurawski i przedstawiciele władz woj-
skowych. Po odebraniu raportu od bryg. Latinika i przeglądzie kompanii honorowej, powitał ministra imieniem Rady Narodowej poseł

Wśród homunkulusów

(63) Romans fantastyczno-społeczny.

— No Filipie — odezwał się łagodnie profesor — nie poddaj się nostalgii.

— Kiedy proszę pana profesora, tak mi ciężko na sercu... Możeby poszedł do środka, aby być sam na chwilę...

— Pójdę z tobą. Nie trzeba się poddawać uczuciom.

Plato i Archimedes patrzeli zdziwieni na Filipa. Nie mogli zrozumieć, co się mu stało. Wreszcie Plato zapytał z pewnym zakłopotaniem:

— Czy panu Filipowi jest niedobrze? Na określenie jest lekarz...

— Nie, nie potrzeba go — odparł Avanti — tego stanu nie uleczy żaden lekarz. To tęsknota za ojczyzną, to tęsknota za przeszłością.

Homunkulusy, milcząc, wpatrywali się w twarz profesora.

— Tęsknota? — zapytał Plato — co to jest właściwie? Taka choroba u nas nie jest znana. Gdyby pan profesor był łaskaw bliżej ją nam określić.

— Dobrze, ale później, gdy wrócimy do siebie. Na razie chodźmy do salonu.

Archimedes zamknawszy drzwi hermetycznie i pouczyszony, jak się je otwiera, przesunął dźwignię, umieszczoną koło ściany. W tej chwili profesor odniósł wrażenie, że podłoga się otworzyła na przestrzeni około 20 metrów kwadratowych.

— Może pan profesor śmiało pójść dalej. Ta szklana masa jest bardzo silna. Tędy może pan wygodnie oglądać okolicę, z tą korzyścią, że nie jest pan narażony na zmiany w ciśnieniu powietrza. A tu są lornetki, które przedmioty z odległości 2000 metrów zbliżają na 30 metrów.

Po tych słowach opuścił salen, profesor i Filip siedząc na krzesłach w milczeniu patrzyli w głą

pod ich stopami pola i lasy przesuwali się przed ich wzrokiem.

— To są jednak spryciarze — odezwał się Filip. — Umieją niejedno. Ale... i tak nie znają się na wszystkim. Nie mają pojęcia o tem, że komus może być ciężko na sercu.

Urwał.

Profesor w milczeniu wysłuchał tej uwagi. I on już zaczął w homunkulusach dostrzegać niejedno, co się mu niepodobało.

— Ja już wiem — ciągnął Filip po chwili — czego im brakuje. Te automaty nie mają serca.

— To nie mogliby żyć.

— Ja to jednak inaczej myślałem. Takie serce, które krew pędzi do żył, to oni mają, i to pewnie dobre, bo chyba ich fabryki tę śrubę dobrze skonstruowały. Ale im brakuje innego serca, tego serca które daje się cieszyć, daje się śmiać i płakać. Takiego serca nie mają automaty. O tem zapomniano przy konstrukcji.

— Może masz rację. Ale doprawdy nie wiem, na co by im w ich dzisiejszych warunkach przydało się takie serce. Trzeba jednak przyznać, że są tędzy i mądrzy.

— Ale też jest to wszystko — mruknął Filip lekceważąco.

W toku rozmowy obaj nie zauważyli, że krajobraz pod nimi zniżył się. Rozpostarła się pod nimi gęsta mgła, która zasłoniła widok ziemi.

— Ależ tam musi być wielka łaźnia — zawołał Filip — skoro tak dużo jest pary.

— To chmury.

— Ach, to wartoby może przypatrzeć się im zbliska. Jeszczem w chmurach nie jeździł.

Filip pospiesznie pobiegł ku drzwiom i chciał je otworzyć.

— Zaczekażcie, bo jeszcze zrobisz co złego. Tu jest dzwonek, zawołajmy kogo.

Filip stanął przy drzwiach, a profesor naciśnął guzik.

Za ścianą rozległy się szybkie kroki, drzwi otworzyły się nagle i w tymże momencie zawiał gwałtowny przeciąg, który porwał Filipa i rzucił w objęcia wchodzących, Platona i Archimedes.

— Do diabła! co za przeciąg! — wrzasnął Filip, którego obaj homunkulusy siłą wpychali z powrotem do pokoju.

Także profesor był na chwilę skonsternowany, wnet jednak zrozumiał, co się stało i zawołał:

— Powietrze uchodzi z salonu! Zamykajmy drzwi!

Połączonymi siłami udało się drzwi z powrotem zamknąć.

— Ładnie się dostał — stęknął Filip. — Co to właściwie było.

— Usłyszawszy dzwonek alarmowy — rzekł Archimedes — sądziliśmy, że może stało się co panu Filipowi i dlatego wesliśmy tak szybko. Jesteśmy na wysokości 2500 metrów, różnica między ciśnieniem na zewnątrz a ciśnieniem w pokoju wynosi 250 milimetrów. Pana Filipa chciało wydymuchać gęściejsze powietrze z wnętrza pokoju.

— Wszystko jedno czy z wewnątrz czy z zewnątrz, ale że chciało wydymuchać i to dokładnie, to prawda. Tu jednak nie jest bezpieczne!

Archimedes dał sygnał innym dzwonkiem i za chwilę wszyscy wygodnie wyszli na pokład.

Panowała tak gęsta mgła, że na trzy kroki nie było już nic widać. Do tego panowało dotkliwie zimno. Filip posuwał się bardzo ostrożnie ku baryerze.

— Otóż zeglujesz teraz w obłokach — zauważył profesor.

— Ilu... dosyć mała przyjemność. Nie chciałbym być aniołem: za zimno tu i za mokro.

Profesor roześmiał się mimowoli, był jednak zadowolony. Filip odzyskał z powrotem swój humor.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Reger, imieniem kraju dr. Michejda, poczem orkiestra odegrała hymn narodowy. Zgromadzona tłumnie publiczność witała owacyjnie odjeżdżającego do komendy ministra.

W południe gen. Leśniewski złożył wizytę Radzie Narodowej, rządowi krajowemu, a o godz. 2 po południu odbył się obiad na cześć gościa, w hotelu „pod Jeleniem“, z udziałem członków Rady Narodowej, wojskowości, misji aliantów i reprezentantów władz miejscowych. W czasie obiadu wzniesiono liczne toasty.

„Ze Śląska nie zrezygnujemy!“

Minister Leśniewski w odpowiedzi na toasty wygłosił mowę następującą:

Śląsk bije sła i niezwykłą tężyzną już samym odgłosem swej pracy i walki. Jak polską jest ta ziemia, przekonałem się jednak podczas mojego przyjazdu do Cieszyna z prawdziwą radością. Mimo zewnętrznych naleciałości obcych polskość bije tu zewsząd. Jest to charakterystyczną cechą u nas — kresy tchną najsilniej polszczyzną i oddziaływują w tym względzie na centrum. Obserwować się to daje na zachodzie, na północy, na wschodzie. Niedawno byłem we Lwowie i znalazłem tam ten sam wspaniały nastrój, co u was na Śląsku. Ze Śląska Cieszyńskiego nie możemy zrezygnować i nie zrezygnujemy. Wszystkie siły nasze wyteżymy i wyteżyc musimy, by słuszne i uzasadnione nasze żądania odnośnie do Śląska przeprowadzić i w razie dalszego trwania zaborczości czeskiej, zmierzającej do zabrania nam polskiej części Śląska, nie zawahamy się żądań naszych poprzeć ostrzem naszych bagnietów. W tej chwili państwa ententy wzięły na siebie rozsądzenie sporu polsko-czeskiego i nie do pomyslenia jest, aby rozstrzygnięcie to nie wypadło w myśl żądań naszych, żądań słusznych i sprawiedliwych. Niech żyje idea nierozzerwalności Śląska Cieszyńskiego ze zjednoczoną, wolną Polską!

Przemówienie posła Londzina.

PRZEMÓWIENIE POSŁA KS. LONDZINA.

Minister Leśniewski złożył w południe wizytę Radzie Narodowej. Ks. poseł Londzin, który go przyjmował, wskazał w przemówieniu na chciwość sąsiadów, wyciągających ręce po bogactwa, ukryte w drogiej dla nas ziemi i podkreślił, że gdzie lud polski mieszka, tam bogactwa podziemne do tego ludu należą. Minister odpowiedział, że pojmuję stanowisko Rady Narodowej, a za najlepszy dowód patriotyzmu ludności uważa miłe przyjęcie, jakie go spotkało na dworcu.

Górnicy polscy uniemożliwiają czeskie fałszerstwa statystyczne.

W tych dniach wezwał urząd górniczy w Morawskiej Ostrawie wszystkie kopalnie do przeprowadzenia spisu górników według narodowości. Inżynierowie czeszy sporządzili ten spis zupełnie samowolnie, nie pytając górników o narodowość. I tak n. p. w Karwinie na szybie „Franciszka“ inżynier Rip podał liczbę górników Czechów na 100, na ogólną liczbę pracujących 1000. Górnicy, dowiedziawszy się o tem, zażądali przeprowadzenia prawdziwego spisu, dokonali go sami i okazało się, że Czechów jest 27 z Czech i 3 ze Śląska, czyli razem 30. Ostrożność swą posunęli górnicy do tego, że spis ten poprawiony sami nadali na pocztę. W całej Karwinie wykazano 3 do 4 procent górników Czechów. Wypadek ten jednak świadczy, jak fałszowane muszą być spisy w okręgach, gdzie Czesi mogli wywierać silniejszą presję.

OGŁASZAMY,

1214

nie z przedsiębiorstwami reklamującymi się obecnie, używającami określeń i tytułów podobnych naszym

nie mamy nic wspólnego

Laborat. chemicz.-kosmet. „DERMA“

ST. STUDNICKI, Dr. med. J. CZERNIK

Wyrób środków chem. i kosmet., analizy chem

ALA SOKOŁA

ULICA WOLSKA

WE WTÓREK DNIA 22 KWIETNIA 1919

IGNACY MANN

PIEWSZY TENOR OPERY LWOWSKIEJ

WYSTĄPI RAZ JEDEN.

1116

AKOMPANIUJE: DYREKTOR B. WALLEK-WALEWSKI.

Kupujcie polską pożyczkę państwową!

Perfidya czeska wobec Jugo-Sławii.

Czesi sięgają po Fiume. — Podwójna gra przysparza im podwójnych wrogów.

Kraków, 18 kwietnia.

Czesi prowadzą — jak wiadomo — podwójną grę pomiędzy Jugosławią, której pozornie sprzyjają, a Włochami, którym skrycie przyrzekli swą pomoc przeciw tejże Jugosławii. W gruncie rzeczy jednak obie strony poznały się na perfidyi czeskiej i wcale się z tem nie tają. Dziennik chorwacki „Urwat“ zarzuca otwarcie Czechom zdradę sprawy słowiańskiej i wogóle budzić się zaczyna w Chorwacji potężny prąd antyczeski, z drugiej strony opinia włoska oburzona jest na Kramarza i Benesa, którzy chcą

uczynić z Fiume port czeski. Położone w samym środku Europy Czechy, nie mogą mieć własnego portu i o ile wiemy, nie posiadają jeszcze własnej floty. Nie przeszkadza im to jednak wcale uważać za własne porty swych przyjaciół, a choćby i nieprzyjaciół. Włochy jednak są innego zdania i wskazują uprzejmie Czechom Tryest, jako ujście zupełnie dostateczne dla ich potrzeb handlowych. W każdym razie te pokątne intrygi przedłużają zamieszanie w Europie i stają na przeszkodzie zgodnemu uregulowaniu kwestyi włosko-słowiańskiej.

Wywóz żywności i koni do Wiednia trwa dalej!

Jak długo władze pozwolą ogalać nasz kraj!

Kraków, 18 kwietnia.

Jak nas informują wiarygodne osoby, wywóz żywności i koni na zachód, mimo surowego zakazu władz, odbywa się dalej w najlepszym.

W ubiegłym tygodniu wywieziono do Wiednia rzekomo na certyfikaty, wystawione przez władze (?), 72 worki maki i sześćdziesiąt kilka koni. — Transport ten miał być podobno załadowany w Podgórzu, a w przesyłce tej miał po-

średniczyć agent wiedeńskiego „Oezega“.

Wczoraj znów odszedł nowy transport do Wiednia. Z krakowskiego dworca wysłano 8 wozów koni i 60 kg. kiełbasy, — na tyle przynajmniej opiewał certyfikat. Pewne osoby podają, dodatek, że do wozu, w którym szły kiełbasy, włożono dużo siana, a w sianie tym ukryto oprócz kiełbas, wielką ilość wędlin. Cóż na to kompetentne władze?

Nieformalne ogłoszenie stanu wyjątkowego uratowało 3 bandytów od doraźnej egzekucyi.

Kraków, 18 kwietnia.

Dnia 1 lutego br. o godzinie 11-ej w nocy, przybyli czterej mężczyźni przed zamkniętą już karczmą Jakóba Korna w Szarowie (pow. bocheński) i, podając, że są żandarmami z Kłaja, którzy chcą się ogrzać, wymogli wpuszczenie ich do karczmy. Tu zamówili wódkę, a zanim ją wypili, wstali i zażądali od Korna pieniędzy, przyczem jeden z nich wystrzelił w górę. Wszyscy uzbrojeni byli w karabiny, a jeden z nich nadto miał jeszcze siekiere. Karczmarz oddał im około 160 K, któremi jednak napastnicy nie zadowolnili się, wzięli się do przeszukania mieszkania, bijąc przytem karczmarza i jego rodzinę kolbami i groząc im użyć broni. Podczas tego udało się karczmarzowi wymknąć się z izby na pole i skryć się za gnojówką. Dopatrzył go jednak jeden z napastników i zbliżywszy się do niego, wymierzył do niego, ranąc go w ramię. Drugi strzał, który napastnik chciał oddać do Korna, nie przyszedł do skutku, bo broń odmówiła posłuszeństwa. Zabrawszy wreszcie do przyniesionego worka i do innych worków, które znaleźli w karczmie, napastnicy oddalili się, ale jeszcze tej samej nocy zostali przez żandarmeryę zawiadomioną o wypadku przez patrol, wysłanym i aresztowani. Byli to zdemobilizowani żołnierze Ludwik Warcholak z Kłaja, Jan Skoczek i Wojciech Babicz ze Stanisławic, a nadto czwarty jeszcze, niejaki Krawiec, który jednak zdołał uciec. Aresztowani trzej pierwsi wymienieni oddani zostali pod sąd doraźny, ale ponieważ podczas rozprawy wyuzdło na jaw, że

stan wyjątkowy, którego ogłoszenie w danej miejscowości rozstrzyga o zastosowaniu sądu doraźnego, nie został w gminach tego okręgu prawidłowo ogłoszony, przeto sprawa ich została oddana do osądzenia sądowi przysięgłych.

Wczoraj przed trybunałem tego sądu pod przew. r. Baczyńskiego, odpowiadali trzej bandyci za zbrodnie rabunku, a nadto Warcholak za zbrodnie usiłowanego morderstwa, ponieważ on to strzelał dwukrotnie do starego Korna.

Oskarżeni przyznali się do winy, tłumacząc się, że wieczorem krytycznego dnia, będąc już nieco podpić, wybrali się na polowanie, a z powodu silnego mrozu wstąpili do karczmy, aby się rozgrzać napitkiem. Tu wypita wódka odebrała im resztę przytomności i w tym stanie dali się porwać do zarzuconych im czynów. Słuchani jako świadkowie Kornowie zeznali, że oskarżeni ani nie przysięgli podpisać, ani nie mogli się upić w karczmie.

Po przeprowadzonej rozprawie trybunał na podstawie werdyktu przysięgłych, którzy jednogłośnie potwierdzili pytania główne odnośnie do wszystkich oskarżonych co do winy rabunku, a odnośnie do Warcholaka także co do winy usiłowanego morderstwa, skazał Warcholaka na 12 lat ciężkiego więzienia, a dwóch dalszych oskarżonych na karę po 9 lat ciężkiego więzienia. Na podstawie amnestyi darowano wszystkim zasądzonym jedną trzecią część wymierzonej im kary. Oskarżonych bronił adw. dr Bannet, oskarżał prok. Kolbusz.

Miłość i portfel.

(Niemila awantura).

Kraków, 18 kwietnia.

Wobec zbliżającej się wiosny i ciepłych podmuchów zefiru, młodzi ludzie czują nieprzeparte pragnienie miłości. Obecnie bardzo często spotkać można na plantach, gdzieś pod Balladyną (pomnik pod Zamkiem) lub wogóle w jakimś ustronnym zakątku — czule pary, nachylone ku sobie, gruchające z cicha. Są to zakochani.

Często obecnie jakiś przyjezdny młodzieniec, oczarowany zgrabną nóżką i wdziakiem pięknej Krakowianki — pędzi, prześladować, zaczepia, przedstawia się — i znajomość zawarta. Idą do Michałika, do kina etc etc.

Podobna przygoda przytrafiła się pewnemu panu X., urzędnikowi ze Lwowa czy Warszawy. Poznał w przechodzie pannę J. X., zawarł bliższą znajomość, — następnie bawili się kilka dni wesoło. Panna J. mieszkała w hotelu „City“, gdzie odwiedził ją pan X. Podczas miłosnych czułości i czułych uścisków panna J. nie zapomniała i o stronie praktycznej. Wczula... w bo- cznej kieszeni swego kochanka grubą portfel,

którego zawartość 5.000 K wnet znalazła się w rękach uroczej panny, (podczas gdy znużony kochanek zasnął). Gdy pan X. powrócił do siebie, zauważył brak gotówki; natychmiast udał się na inspekcję policyjną, która zarządziła śledztwo w hotelu „City“. Panna J., przeczuwając jednak interwencję policyjną, ułotniła się. Policyja pospieszyła za jej śladami i ujęła pannę J. na dworcu kolei w chwili, gdy miała wyjechać do Warszawy. Zarządzono u niej rewizję i znaleziono owe 5.000 K, zaszyte pod podszewką płaszcza.

Pannę J. aresztowano, a pieniądze zwrócono zde gustowanemu młodzieńcowi, który zrażony na zawsze do pięknych Krakowianek, opuścił nasze piękne miasto.

ZAKŁAD DENTYSTYCZNY

Ludwika Angelusa

Kraków, ul. Karmelicka 14.

ELŻBIETA PŁYTEK 22 KAR. ORAZ LOTU

ELA PP. DENTYSTÓW

Posłarza S. Węglar, Kraków, ul. Grodzka 29, 41 i 1. piętro. 1087

Dziś dnia 19 kwietnia 1919 r.

Asygnaty Polskiej Pożyczki Państwowej

nabywać można (po potrąceniu procentu):

100 markowe, koronowe, rublowe za	97,33
500 " " " "	486,67
1.000 " " " "	973,33
5.000 " " " "	4866,67
10.000 " " " "	9733,33

Chwila bieżąca.

Kalendarzyk.

Św. Apolonii

Wschód słońca 4:42

Zachód słońca 6:38

Długość dnia 13:54

TEATR IM. JUL. SŁOWACKIEGO:

Zamknięty.

TEATR POWSZECHNY:

Zamknięty.

Zwolnienie od opłat przesyłek dla jeńców internowanych.

W sprawie odzieży odesłał minister delegatów do ministerstwa opieki społecznej, nadmieniając, że ministerstwo to ma do dyspozycji dla najbardziej potrzebujących około pół miliona.

Wydział prasowy polskiego Czerwonego Krzyża komunikuje, że na skutek starań komisarzy rządowego do spraw Czerwonego Krzyża, ministerstwo poczt i telegrafów zwolniło od opłat pocztowych na czas obecnego okresu świąt wielkanocnych wszelkie przesyłki pocztowe, adresowane do biur polskiego Czerwonego Krzyża, a zawierające podarki świąteczne, listy i pieniądze dla jeńców polskich w niewoli ukraińskiej, dla osób internowanych przez władze ukraińskie, oraz wogóle dla osób narodowości polskiej, zamieszkałych po tamtej stronie frontu ukraińskiego.

Termin tego wyjątkowego zwolnienia od opłat oznacza się do dnia 15 maja b. r. Paczki mogą ważyć ponad 5 kg.

Polskie Towarzystwo handlowe

Polskie Towarzystwo handlowe w Krakowie, ukonstytuowane z kapitałem 10 milionów koron, rozwija nader żywą działalność obejmując swymi agendami coraz większe obszary państwa polskiego. Już w czasie wojny założono filię P. T. H. we Lwowie, która w kilku miesiącach uzyskała bardzo pomyślne rezultaty.

Obecnie utworzono filię P. T. H. w Sosnowcu, której kierownictwo poruczone p. Stanisławowi Rożnińskiemu, zastępcy dyrektora w Krakowie. Również tworzy się wielka filia w Warszawie. Na razie Polskie Tow. handl. przedewszystkiem organizuje się przygotowując aparat tak, aby po nastaniu normalniejszych stosunków można było odrazu przystąpić do akcji handlowych na wielką skalę. Najlepszym dowodem pomyślnego prosperowania P. T. H. jest stan akcji, które stale idą w górę ociągając już wartość z 300 kor.

Dwie kobiety przywódcami terrorystów w Petersburgu.

(m-m) Dwaj kupcy angielscy, którzy powrócili z Rosji, gdzie o mało nie padli ofiarą bolszewickiego terroryzmu, opowiedzieli współpracownikowi „Daily Chronicle” swoje przeżycia. Jeden z nich przesiedział trzy miesiące w więzieniu, nie znając powodu swego aresztowania. Wreszcie zaprowadzono go przed sędziego, który go oskarżył o uchylenie się od obowiązku pracy powszechnej i zagroził mu:

— Pan jesteś szpiegiem i będziesz rozstrzelany!...

Anglika odprowadzono z powrotem do więzienia, gdzie przez kilka tygodni pozostawał w zupełnej niepewności co do swego losu. Ostatecznie jednak wypuszczono go na wolność.

Na czele komisji dla zwalczania kontrrewolucji stoją dwie kobiety; jedna nazwiskiem Jakilow, druga Staszow. Komisja ta jest wykonawczym organem czerwonego terrorku w Petersburgu. Na jej rozkaz aresztuje się bez wnikliwych powodów ludzi po ulicach, w sklepach, w teatrach, w kawiarniach... Przeważna część tych ludzi nie ma pojęcia za co dostaje się do więzienia, a jednak wyroki śmierci są bardzo częste. Czerwony trybunał nie robi sobie zbyt nich skrupułów co do ścisłego badania sprawy. Wystarczy prosty zarzut, że oskarżony działa lub zamierza działać na szkodę bolszewickiej rewolucji — a wyrok śmierci gotowy.

Bunt petersburskich robotników przeciw rządowi bolszewików.

(P) Wśród robotników petersburskich wzrasta rozgoryczenie przeciw rządowi bolszewików. W niektórych fabrykach doszło do buntów, których komisarze ludowi nie byli w stanie zażegnać. Robotnicy żądali ustąpienia Lenina, który zawiódł ich nadzieję i rzucił ich na pastwę głodu i nędzy.

Spartakus przy robotach.

Wedle nadeszłych z Niemiec wiadomości tłum wpadł w Hamburgu do ratusza, spłądował go, poczem ruszył do restauracji ratuszowej, wypędził z niej gości i zrabował urządzenie i zapasy. Na ulicach miasta wypowiadali przygodni mówcy płomienne mowy przeciw Ebertowi i Scheidmanowi. Tłum był bezwzględnie panem miasta do późnego wieczora. Dopiero pod wieczór udało się wojskom rządowym przywrócić porządek i względny spokój.

W Monachium przyszedł do władzy nowy rząd z drem Lewinem na czele. W mieście panuje zupełna anarchia. Tramwaje stanęły, dzimniki nie wychodzą. Czerwona gwardia dopuszcza się rabunków i mordów. Spartakiści zatrzymują przechodniów na ulicy i pod pozorem poszukiwania za bronią, odbierają im kosztowności i pieniądze.

W Berlinie zapowiadają strajk generalny, o ile rokowania, nawiązane ze zgromadzeniem narodowym w Weimarze nie doprowadzą do pomyślnego rezultatu. W Dreźnie i Lipsku rząd stłumił energicznie zakusy spartakowców.

„Eine polnische Frivolität“.

(P) Jak wiadomo naczelna Rada ludowa (Podkomisja dla Śląsk) ogłosiła protest przeciw postępowaniu Niemców wobec Plaków na Górnym Śląsku. Protest ten perfidna prasa niemiecka nazywa czystym wymysłem, kłamstwem i „eine polnische Frivolität”. Polacy walczą — powiada autor — kłamstwem i oszczerstwem i dążą do wywołania na Górnym Śląsku niepokojów, na które jednak rząd niemiecki znajdzie niezawodnie środki zaradcze.

(1) UROCZYSTOŚĆ WIELKIEGO CZWARTEKU. We wszystkich kościołach krakowskich odbyły się wczoraj solenne nabożeństwa, odpowiednio do tradycji z dniami tym związanych. W czasie mszy św. po „Gloria” umilkły wszystkie dzwony i organy, które odezwały się dopiero przy rezurekcyi. W katedrze wawelskiej odprawił w zastępstwie przebywającego w Rzymie ks. biskupa Sapiehy mszę pontyfikalną ks. biskup Nowak i dokonał poświęcenia Olejów świętych, poczem dopełnił ceremonii umycia nóg dwunastu starcom z Tow. Dobroczynności. Po nabożeństwie obdarzono starców chlebem i opłatkami. Równocześnie w kościele N. Panny Maryi ks. dr Infułat Wądołny dopełnił ceremonii mycia nóg dwunastu starcom z Przytuliska weteranów z r. 1863. Popołudniu odbyła się w kościołach „Ciemna Jutrznia”, nabożeństwo zakończyła tradycyjna procesja bractwa Ukrzyżowanego Zbawiciela do Ogrójca przed kościołem.

GEN. HENRYS W KRAKOWIE. Dziś przedpołudniem przyjeżdża do Krakowa wojskowy delegat kalicji gen. Henrys, który następnie uda się do Warszawy, gdzie ma zająć kierujące stanowisko u boku naczelnika Piłsudskiego.

(1) WYDZIAŁ DLA SPRAW KOLEJOWYCH W GALICJI został ustanowiony przez Ministerstwo Komunikacji. Siedzibą jego ma być Kraków. Na naczelnika Wydziału powołany został r. dw. inż. Zygmunt Jasiński, który od dziś obejmuje urzędowanie w lokalu bi. Wydziału komunikacji K. R. w szkole św. Scholastyki.

PRZEJMOWANIE ROLNICTWA GALICYJSKIEGO. W środę 15 b. m. szef sekcji Min. rolnictwa p. Wacław Makowski odbył konferencję w delegaturze Min. Roln. z delegatem prof. Zacharą, w sprawach ogólnych, dotyczących przejęcia przez Min. Rol. w Warszawie agend, dotyczących rolnictwa galicyjskiego. Popołudniu w gmachu w Krzysztoforach odbyło się w tej samej sprawie posiedzenie, w którym wzięli udział: Gen. Del. dr Galecki, marsz. Niezabitowski, szef sekcji Min. roln. Makowski, delegat Min. roln. prof. Zachara i członek Wydziału kraj. Dębski. Omawiano sprawy przejęcia domen i lasów państwowych oraz sprawę etatu rolnictwa przy Wydziale kraj. Z powodu wyjazdu gen. Del. do Lwowa konferencję przerwano, zaś dalszy jej ciąg odbędzie się w przyszłym tygodniu.

PROJEKT NOWEJ ORDYNACJI WYBORCZEJ. Dnia 16 b. m. odbyło się pod przew. prez. J. K. Federowicza posiedzenie Komisji statutowej. Obrady toczyły się nad przedłożonym przez magistrat projektem nowej ordynacji wyborczej dla gminy: Projekt ten opiera się na zasadzie pięcioprymiotnikowego prawa głosowania dla mężczyzn i kobiet, uchwalonej w lutym b. r. przez Radę miejską. Na posiedzeniu przedyskutowano główne zasady przyszłej ordynacji wyborczej i uchwalono szereg poprawek co do czynnego i biernego prawa wyborczego, następnie omawiano zasadę proporcjonalności i okręgów wyborczych.

PIERWSZY POCIĄG EWAKUACYJNY Z WIEDNIA, przeznaczony dla przewozu rodzin i rzeczy polskich urzędników, wyszedł z Wiednia w poniedziałek popołudniu i przybył do Trzebinia we wtorek o godz. 7 wieczór, gdzie się rozdzielił na część zdążającą do Warszawy i na drugą część do Krakowa. Tutaj przybył pociąg około 10 g. wieczór. Tak długa jazda spowodowana była długim szeregiem wagonów, naładowanych meblami.

OSTATNI ZJAZD DELEGATÓW OGNISK NAUCZYCIELSKICH BYŁEGO ZABORU AUSTRIACKIEGO odbył się dnia 12 b. m. w Krakowie i miał za zadanie zlikwidować czynności dotychczasowej organizacji nauczycielstwa ludowego w Galicji, która to organizacja wobec zjednoczenia Ojczyzny połączyła się ze „Zrzeszeniem nauczycielstwa szkół powszechnych” w b. Królestwie w jedną wielką organizację nauczycielstwa szkół powszechnych całej Polski, pod nazwą „Związek polskiego nauczycielstwa szkół powszechnych” z siedzibą w Warszawie.

ŚWIĘCONE DLA MŁODZIEŻY WILEŃSKIEJ. Pod przewodnictwem hr. A. Tyszkiewicza zjechało do Krakowa 120 uczniów szkół średnich z Wilna. Bronili oni swoje miasto rodzinne przed najazdem bolszewików, a w następstwie zmuszeni uchodzić zostali przyjęci do Warszawy przez rząd polski i tam dalej odbywają studia. Gości tych, tak drogich sercu polskiemu przyjmuje w Krakowie Komitet w tym celu zawiązany i urządził dla nich w poniedziałek wielkanocny Świecone, na które jednak nie posiada funduszy potrzebnych. Zwracamy się przeto do obywatelskich uczuć społeczeństwa i prosimy o pomoc. Dary nadsyłać należy ul. Krupnicza 2, Bursa rękodzielnicza. Za Komitet: ks. dyr. Kuznowicz, p. Henrykowska Sienkiewiczowa, M. Siedlecka, H. Gąsiorowska, J. Giżycka.

UROCZYSTOŚĆ POŚWIĘCENIA LOKALU. Dziś rano odbyło się uroczyste poświęcenie lokalu znanej zaszczepionej firmy Stanisława Barana, składu przyzwoć lekarzów i naukowo-przyrodniczych, przy ulicy Sławkowskiej. Firma ta znana w Polsce ze swych znakomitych przyrządów naukowych, poświęcała tę uroczystość bardzo okazałe i serdecznie. Akta poświęcenia lokalu dokonał ks. Ludwik Fonierko. Podczas uroczystości byli obecni liczni przedstawiciele świata naukowego i lekarskiego, a także przedstawiciele prasy. Zebrani zwiędzili bogato zaopatrzone składy, pracownice urządzone z nowoczesnym komfortem i dostosowane do wszystkich wymogów nauk. Ruchliwej i sympatycznej firmie składamy szczerze i serdeczne życzenia powodzenia w nowym lokalu, tudzież staropolskie „Szczęść Boże”.

ŚWIĘTA WIELKANOCNE NA POCZCIE. W Wielką Sobotę popołudniu w pierwszy dzień Wielkiej Nocy i Zielonych Świąt, jakoteż w dzień Bożego Ciała, mają być urzędy pocztowe w Galicji i na Śląsku zamknięte dla publiczności przez cały dzień. W dniach tych nie odbywa się służba doręczeń. W drugi dzień Wielkiej Nocy i Zielonych Świąt pełnią urzędy służbę, jak w niedziele. Służba telegraficzna i telefoniczna we wszystkich wymienionych dniach odbywa się tak jak w niedziele.

POŁĄCZENIE TELEGRAFICZNE POZNANSKIEGO Z REZYTĄ POLSKI. Decernat pocztowy przy naczelnej radzie ludowej podaje do wiadomości, że od 17 kwietnia przyjmuje się telegramy wszelkiej treści do kongresówki i Galicji bez żadnego ograniczenia. Oplata wynosi 30 fenigów za słowo. Telefonować na razie prywatnie nie wolno.

(1) PRZYPADEK CZY NIEUCZCIWOŚĆ? Wczoraj rano kupiono w sklepie korzennym Maryli Staszek przy ul. Batorego 26 litr mleka w cenie 4 K 20 h. Mleko to w stanie surowym przedstawiało się normalnie, po przegotowaniu jednak zmieniło się w jakiś dziwny płyn barwy żółtawo-brunatnej, nie nadający się zupełnie do picia. Nabywca tego podejrzanego artykułu udał się z powrotem do sklepu dla naoicznego przekonania kupca o jakości sprzedawanego przezeń towaru. Właściciel sklepu zaproponował w odpowiedzi zwrot połowy ceny, zapłaconej przez nabywcę, który w oburzeniu zwrócił się do przechodzącego w pobliżu sierżanta policyjnego i prosił go o interwencję w tej sprawie. Przedstawiciel jednak „władzy” odmówił wniknięcia się w tę kwestię, twierdząc, że „to do niego nie należy”. Zapytujemy, do kogo właściwie należy kontrola nad kupcami i u jakich władz może publiczność poszukiwać obrony przed nieuczciwością i wyzyskiem kupców?

POŻARY. Wczoraj o godz. 11.12 przed południem zawożono straż pożarną na ulicę Bossacką l. 7 do domu Kleina, gdzie w mieszkaniu p. Piastucha zapaliły się kolo poddasza na strychu nagromadzone węgle, drzewo i inne rzeczy, a następnie wążanie dachu. Ogień powstał zdaje się z popiołu wyrzuczonego z pieca lub też z pozostawionego tam niezgaszonego światła. Gdy straż przybyła, dach domu stał w płomieniach. Spaliło się 8 m kw. dachu. Straż pożarna ugasiła pożar i nie dopuściła do rozszerzenia się ognia.

Wczoraj wieczorem o godz. 5.07 przy ul. Konarskiego zapaliły się z porzuconej niedopałki papierosa, półki w sklepie spożywczym Matyldy Kneifer. Spaliły się dolne części półki. Straż ogn. pożar ugasiła. Szkoda bardzo mała.

Z POLICJI. Dyrekcja policyi uprasza nas o komunikowanie co następuje: Zakaz szynkowania palonymi napojami wysokowymi nie został dotychczas cofnięty, lecz utrzymywany jest nadal w mocy. Jedynie sprzedaż w naczyniach na sposób handlowy zamkniętych jest dozwolony.

KIESZONKOWCY. Wczoraj przytrzymał 21 lat li czącego Tadeusza Szternala, który skradł w tramwaju dentyście Matuszewskiemu złoty zegarek. Zegarek odebrano, a kieszonkowca oddawiono do aresztu pod „Telegrafem”. Wczoraj Jan Domański l. 24 skradł Jakóbowi Philipowi portfel z kwotą 205 K.

PORANIONY PRZEZ NOŻOWCÓW. Ubiegłej nocy na Dajwórze został poraniony przez nożowców Kazimierz Francowicz l. 32. Zraniono go ciężko w klatkę piersiową. Po zaopatrzeniu przez Pogotowie Fr. odszedł do domu.

KRWOTOK PŁUC. Wczoraj w noc zawożono Pogotowie na ul. Smoleńską l. 32 do stróżki, która doznała nagle bardzo silnego krwotoku płuc. Stróżka

Marya Plater 1. 48, która następnie wskutek silnego upływu krwi, w godzinę później zmarła.

WEZWANIE DO WOJSKOWYCH POLAKÓW. Rok temu Zarząd Główny T. S. L. zwrócił się do wszystkich wojskowych Polaków z prośbą o podanie polowych adresów, celem przesłania im listy składkowej na „Dar Narodowy 3-go Maja”. Notatka ta stała się wówczas powodem wytoczenia śledztwa przez Naczelną Komendę austr. Armii, rewizji w biurze Tow. i groźby rozwiązania T-wa. W tym roku T. S. L. — wolne już od gróźb c. k. agentów — apeluje do polskich żołnierzy wszystkich stopni, aby przysłali na ręce Zarządu Gł. T. S. L., Kraków, św. Anny 5 swe adresy, a to celem wysłania im odezwy i list składkowych.

DELEGATURA MINISTERSTWA ROLNICTWA I DOBR PAŃSTWOWYCH w Krakowie i krakowski Oddział Sekcji rolniczej krajowego Urzędu Odbudowy przeniosły swe biura z dniem 11 b. m. z ulicy Czystej 16 na ul. Warszawską 1. 3, dokąd wszelką korespondencję i interesantów skierowywać należy.

PAŃSWOWY URZĄD POŚREDNICTWA PRACY I OPIEKI NAD WYCHODZCAMI W KRAKOWIE przeniósł się do lokalu przy ul. Podzamcze 30 i jest otwarty dla stron od g. 9—2. Urząd prócz pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami przeprowadza rejestrację należności naszych wychodźców do państwowych zakładów ubezpieczeń w Niemczech z tytułu wstrzymanych rent inwalidzkich (przeważnie z dniem przewrotu w Niemczech) i t. d. jak również do pracodawców niemieckich.

MIEJSKIE AMBULATORIUM DENTYSTYCZNE szkolne zostało zamknięte z powodu feryi wielkanocnych od 17 do 25 b. m.

KRAKOWSKIE INSTYTUCYE FINANSOWE zawiadamiają, że 19 bm. tj. w Wielką Sobotę biura ich będą dla stron zamknięte.

PODZIĘKOWANIE. Uniwersytet Ludowy im. Mickiewicza składa podziękowanie Syndykatu Rolniczemu za dar 2000 kor.

„Celem rejestracji i ustalenia pretensji obywateli Państwa Polskiego do Pocztowej Kasy Oszczędności w Wiedniu, zwrócił się P. K. O. w Warszawie do właścicieli kont czekowych i książeczek rentowych wiedeńskich P. K. O. z wezwaniem o nadesłanie ostatnich wyciągów kontowych wzgl. numerów i stanu książeczek rentowych.

Większość tych właścicieli nie zrozumiała wezwania i sądzi, że P. K. O. w Warszawie przejęła na siebie zobowiązania P. K. O. w Wiedniu.

Dla uniknięcia nieporozumień i jakichkolwiek pretensji podaje się powtórnie do wiadomości, że P. K. O. w Warszawie zajmuje się li tylko rejestracją i ustaleniem pretensji do P. K. O. w Wiedniu, i że pretensje te rozstrzygnięte zostaną wedle wszelkiego prawdopodobieństwa dopiero na kongresie pokojowym.

Korespondencya grafologa.

„SZKARŁATNA RÓŻA”. Wszystko otrzymane w porządku!

„M. B. K.” Proszę się nie dziwić, że wydawanie ocen idzie tak powoli — i coraz wolniej! Tyle bowiem dostaje zażeń i wyrazów niecierpliwienia, że — aby je wszystkie załatwić — dzień cały tracić muszę na korespondencję. Oto dowód, jak gorzko męci się niecierpliwość!

Kupię modny płaszcz wiosenny

lub kurtkę, mało używane, najchętniej czarny lub granatowy, z osoby wysokiej, w średniej tułszy. Łaskawe zgłoszenia tylko z podaniem ceny pod „Płaszcz wiosenny” do Administracji „Gońca Krak.”.

1103

„Salon Sztuki” ul. Szpitalna Nr. 40. (naprzeciw teatru miejskiego).

Sprzedaj i kupno obrazów pierwszorzędnych mistrzów, polskich i zagranicznych, po cenach umiarkowanych. Chcąc uprzyścić najszerzszemu warstwowi nabywanie prawdziwych dzieł sztuki, zaprowadza dyrekcyę również

SPRZEDAŻ NA SPŁATY.

Telefon 2486.

123

SALON PIELEGNOWANIA PIĘKNOŚCI

DROWEJ LASKI W KRAKOWIE

ulica Rakowicka 1. 8.

Pielegnowanie piękności i cery twarzy, usuwania plam i zmarszczek. Masaż elektryczny, skorne kąpiele parowe. Otwarty od 10—12 i od 3—6. Porada lekarska od g. 2—4 po poł.

Delegacya miasta Tarnowa w Warszawie.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 17 kwietnia.

Delegacya miasta Tarnowa, pod przewodnictwem profesora Ciołkosza, przybyła dziś do ministra robót publicznych, Pruchnika, z **żądaniem rozpoczęcia robót publicznych w Tarnowie, celem zapobieżenia nędzy wśród bezrobotnych.** W szczególności domagała się delegacya odbudowy zniszczonego w czasie wojny gmachu szkoły realnej. Minister oświadczył delegacyi, że pewną kwotę na roboty publiczne oddał do dyspozycji delegata Galeckiego, że **sprawa odbudowy szkoły realnej w Tarnowie leży mu na sercu**, lecz ponieważ sprawa ta w budżecie państwowym nie mogła znaleźć pomieszczenia, przeto sądzi, że ekspozytura ministerstwa robót publicznych na Galicyę **podejmie prace nad odbudową tej szkoły**, poczem ministerstwo wyasygnuje dalsze koszty budowy i przyjmie je w swój budżet.

Delegacya miasta Tarnowa udała się następnie do ministerstwa aprowizacji i przedstawiła **katastrofalne położenie Tarnowa pod względem aprowizacyjnym.** Delegacya żądała przedewszystkiem od ministra roztoczenia **opieki**

nad uboższą ludnością miasta i zażądała zaopatrzenia jej w żywność i odzież.

Minister zaznaczył w odpowiedzi, że jego atrybucye na Galicyę są minimalne, jednakże żądania delegatów prześle w drodze telegraficznej delegatowi ministerstwa aprowizacji, p. Kucharskiemu w Krakowie. Minister sądzi, że **przynajmniej w części uda się zapobiedz katastrofie.**

W sprawie odzieży odesłał minister delegatów do ministerstwa opieki społecznej, nadmieniając, że ministerstwo to ma do dyspozycji dla najbardziej potrzebujących **około pół miliona sztuk używanych ubrań.**

Minister aprowizacji zapewnił delegacyę, że szczególnie leży mu na sercu **położenie materialne urzędników państwowych.** W tym kierunku przeznaczone zostały znaczne kredyty na byle Królestwo Kongresowe i wprowadzono w życie urzędy zaopatrzenia urzędników państwowych w artykuły pierwszej potrzeby. Podobną organizacyę jest minister gotów także przeprowadzić w Galicyi.

Wojska polskie u bram Wilna!

Wspaniałe postępy polskiej ofensywy.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 17 kwietnia.

„Przegląd Wieczorny” donosi, że **znajdujemy się w przededniu zajęcia Wilna przez wojska polskie.** Ofensywa polska na froncie północno-wschodnim czyni znaczne postępy. Cały prawie powiat Słonimski znajduje się obecnie w posiadaniu Polaków. Wojska sowieckie ewakuują w pośpiechu Wilno, którego zajęcia przez polską siłę zbrojną oczekiwać należy lada dzień. Znaczne postępy czynione są też w kierunku Grodna.

W związku z wiadomością „Przeglądu Wieczornego” dowiaduje się korespondent „Gońca”, że ofensywa na Wilno przygotowywana była

przez władze polskie od dłuższego czasu. Ze względu na specjalną formę walki z bolszewikami zostały wysłane na front północno-wschodni wszystkie rozporządzalne siły kawaleryi.

Szalone pomysły separatystów litewskich.

Paryż. (PAT) Delegacya litewska żąda od konferencyi pokojowej **uznania Litwy jako państwa niepodległego, obejmującego w swoich granicach Wilno, Grodno, Kowno i Suwałki.** W przeciwnym razie delegacya litewska oznajmia, że **operacye wojsk polskich w tych okolicach będą uważane za najazd nieprzyjacielski.**

Haller przyjedzie dziś do Warszawy!

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 17 kwietnia.

Przygotowania na przyjęcie generała Hallera są już w Warszawie ukończone. Władze wojskowe na pomieszczenie sztabu i komendy za-

rekwirowały jeden z najpiękniejszych hoteli w mieście a mianowicie hotel Polonia. **Przyjazd generała Hallera do Warszawy nastąpi prawdopodobnie jutro.**

Haller wyjechał z Paryża wśród gorących owacyi.

Paryż (Radio stacyi krakowskiej). **Pierwszy pociąg z wojskami polskimi wyjechał z Paryża we środę wieczór.** Wyjechał nim gen. Haller, naczelny dowódca wojsk polskich we Francyi i gen. Castillard ze swymi sztabami. **Pierwszy transport stanowili oficerowie polscy.** General francuski Hounau, dowódca artyleryi, Carriou

dowódca wojsk technicznych i Villain, adjutant generała Hallera, jako też wielu oficerów francuskich towarzyszy naczelnemu dowódcy polskiemu. Wyjazd nastąpił wśród gorących i długotrwałych owacyi na cześć dzielnych żołnierzy polskich, którzy po największej części są weteranami z wojny francuskiej.

Wojna polsko-niemiecka zarzewiem nowego konfliktu europejskiego.

Paryż (PAT). W długim artykule, poświęconym Polsce, stwierdza „Temps”, że **między Niemcami a Polską istnieje jeszcze ciągle stan wojenny.** Pomimo układu, zawartego w Poznaniu, warunki rozejmu nie zostały w praktyce zastosowane. Rząd niemiecki stara się wszelkimi środkami **przeszkodzić odbudowie państwa polskiego i nie tylko, że nie chce on ustąpić z Poznańskiego, lecz także nie uznaje niezawisłości Polski.** „Temps” oświadcza, że **bezcelowem byłoby starać się o ugodowe pogodzenie praw Polski z pretensjami rządu niemieckiego.** Jeżeli się chce, aby Polska istniała, to **nie wystarczy jedynie ograniczyć się do wykre-**

ślenia jej granic na papierze, lecz potrzeba **zarządzić co należy, aby granice te były uznane i szanowane przez Niemców.** Inaczej bowiem dotyczące Polski postanowienia traktatu spotka ten sam los, jak tego doznały postanowienia rozejmu w Poznaniu i łatwo stać się może, że **wojna polska będzie zarzewiem ponownego konfliktu europejskiego.** W sprawie Gdańska domaga się „Temps”, aby o losie tego miasta rozstrzygnął plebiscyt. Ten sposób załatwienia jest jedynym sprawiedliwym i nie sprzeciwia się w niczem postanowieniom, jakie dotychczas w tej sprawie zapadły.

Zacięte walki pod Lwowem.

Krwawe straty Ukraińców pod Winnikami. — Ostrzeliwanie przedmieść Lwowa. — Lida w naszych rękach.

Warszawa. (PAT) Kom. polskiego sztabu generalnego z 16 b. m. **Front galicyjski:** Waleczna załoga Lwowa pod dowództwem generała Jędrzejewskiego, będąc od szeregu dni stale pod silnym ogniem artylerji nieprzyjaciela nie tylko

wytrwała na swych pozycjach, ale zahartowana w walkach o gród polski, uderzyła dn. 16 bm. rano na silne pozycye nieprzyjacielskie pod Czartowską Skalą. **Zaskoczony brawurowym atakiem naszej piechoty nieprzyjaciół opuścił**

Czartowską Skalę i wsie okoliczne, pozostawiając w naszych rękach bogate magazyny amunicji i prowiantów. Zagrzane powodzeniem nasze oddziały odpierają wszystkie kontrataki nieprzyjaciela, który ściągawszy liczne rezerwy stara się odzyskać utracone pozycje. Silne walki trwają dalej. Zdobyto dotychczas jedno działo, 12 karabinów maszynowych i wzięto 120 jeńców, w tem 3 oficerów. W akcji tej odznaczył się szczególnie batalion 5 pułku piechoty Legionów pod dowództwem kapitana Bleszyńskiego. Strzelcy lwowscy oraz części czwartego pułku legionów, przyczyniły się do ogólnego powodzenia. Również nasi lotnicy, którzy obrzucali bombami nadchodzące posiłki i stację kolejową na bliskich tyłach nieprzyjaciela. Na innych odcinkach frontu spokój.

Warszawa. (PAT) Komunikat sztabu gen. wojsk polskich z 17 bm.: Front galicyjski: Na wschodnim odcinku pod Lwowem zaczęte walki trwają dalej. Oddziały 38 pułku piechoty i jazdy odrzuciły atak Ukraińców na Winniki, zdobywając dwa kulomioty i zadając krwawe straty nieprzyjacielowi. Nieprzyjaciół wycofuje się z Pasiek Miejskich i Wielkiego Lasu. Dla osłonięcia odwrotu artylerii nieprzyjacielska ostrzeliwała silnie północną część Wielkiego Lasu i Pasięki. Jednocześnie ostrzeliwane były przedmieścia Lwowa. Na innych odcinkach frontu Ukraińcy pracują nerwowo nad umocnieniem swoich pozycji. Front wołyński: Pod Bełzem artyleria nasza ostrzeliwując celnie baterie w

Hehlowie, spowodowała wybuch amunicji. Na odcinku Włodzimierza Wołyńskiego i Kowla spokój. Front litewsko-białoruski: Lidę zajęto dziś o g. 5 rano po ciężkich walkach, trwających dotąd. Zdobył wojenne znaczną, dotychczas nie obliczoną. Wzięto kilkunastu jeńców. Pod Pińskiem rozpędzono bandy bolszewików, które starały się przeprawić przez Pinę w kierunku Domaszyna.

Odznaczenie organizatora odsieczy dla Lwowa.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 17 kwietnia.

Dziś w południe o godz. 2-iej w pałacu Mostowskich odbył się niezwykle podniosły akt nagrodzenia zasługi wojskowej przez społeczeństwo. Miaso Lwów nadało krzyż zasługi pułkownikowi Skrzyńskiemu, organizatorowi oddziałów odsieczy Lwowa. Odznakę przy odpowiednim przemówieniu wręczył pułkownikowi profesor uniwersytetu lwowskiego, znakomity poeta Jan Kasprzowicz.

General Iwaszkiewicz powrócił na front lwowski.

Lwów. (PAT) „Gazeta Lwowska“ donosi: General Iwaszkiewicz przybył do miejsca postoju naczelnego dowództwa armii wschód i objął kierownictwo operacjami w Galicji Wschodniej.

Wielka akcja komunistów w Warszawie.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 17 kwietnia.

Z Katowic donoszą, że wczoraj odbyły się w Katowicach narady spartakowców z najbliższych okolic Górnego Śląska. W naradach brali także udział delegaci komunistów z Zagłębia Dąbrowskiego. Delegaci tego zjazdu mają się udać na zjazd komunistów do Warszawy. Dzienniki warszawskie zamieszczają dość niejasne sprawozdanie niejakiego Polskiego Biura Korespond., które donosi, że w Warszawie czynią się wielkie przygotowania komunistów na dzień 1 maja. Według tego doniesienia na zjazd ten przybyć mają delegaci komunistów ze wszystkich stron Polski, przede wszystkim z Zagłębia Dąbrowskiego, Lublina, Łodzi i Pabianic. Narady te, ze względów bezpieczeństwa, nie odbywają się w jednym lokalu, lecz podobno aż w 21 dzielnicach miasta równocześnie. To samo źródło donosi, że w dzielnicy żydowskiej, na Na-

lewkach, drukowane są w dziesiątkach tysięcy egzemplarzy komunistyczne odezwy agitacyjne, przygotowane na wzmożoną agitację komunistyczną w dniu 1 maja.

Odezwa robotników polskich.

Lublin (PAT). Robotnicy, należący do stowarzyszenia robotników chrześcijańskich, uchwalili na zgromadzeniu rezolucję, wyrażającą pogardę organizacjom i osobom, działającym łącznie z wrogami zewnętrznymi na zgubę kraju i narodu polskiego. Rezolucja wzywa rząd polski do energicznego i bezwzględnie ścigania powyższych organizacji i osób i wzywa wszystkich rodaków, aby postawą swoją i oddziaływaniem na otoczenie, jako też pomocą, udzielaną organom rządowym w tępieniu zdrajców i zbrodniarzy, obowiązek swój należycie spełnili.

Niemcy na froncie poznańskim prowokują.

Poznań (PAT). Polski komunikat wojskowy z dnia 17 b. m.:

Jakkolwiek wojska nasze na całym froncie, zgodnie z warunkami rozejmu zachowują się zupełnie biernie, a nawet podczas ataków niemieckich postępują tylko obronnie, Niemcy w dalszym ciągu, a w ostatnich czasach coraz to częściej niepokoją ogniem i napadami nasze posterunki, bombardują z armat i miotaczy min spokojne osady i pładują mienie cywilnej ludności polskiej w nieoswobodzonych jeszcze okolicach. Zwłaszcza na froncie północnym nieprzyjaciół zachowuje się tak zaczepnie i prowokująco, że trudno nie dostrzedz w tem pewnego systemu i planu.

Linia Dniestru w rękach wojsk koalicyjnych.

Lyon. (PAT) Generalna kwatera grecka komunikuje: Sprzymierzeni i Grecy obsadzili linię Dniestru.

Pokój nie będzie pokojem zemsty.

Londyn (Havas). Lloyd George w mowie, wygłoszonej w Izbie gmin, oświadczył, że nigdy nie było mowy o uznaniu obecnego stanu rzeczy w Rosji. Sytuacja zresztą nie usprawiedliwia militarnego przedsięwzięcia o wielkim zakresie, które byłoby czynem szalonym. Między mocarstwami panuje zupełna zgoda. Warunki pokojowe będą przedstawione Niemcom w ciągu przyszłego tygodnia. Byłoby wielkim błędem, gdyby te warunki ogłoszono przed ich przedyskutowaniem z nieprzyjacielem. Pokój będzie pokojem sprawiedliwym, a nie pokojem zemsty, lecz musi być koniecznym surowym.

Obrady delegatów 18 zwycięskich państw.

Paryż (Havas). Wczoraj zebrał się delegaci 18 państw, które wypowiedziały Niemcom wojnę. Są to: Grecja, republika czesko-słowacka, Chiny, Belgia, Honduras, Serbia, Polska, Brazylia, Rumunia, Nikaragua, Liberya, Haiti, Panama, Portugalia, Hedyas, Siam, Kuba, Gwatemala. Na posiedzeniu tem wielkie mocarstwa w liczbie 5 są również reprezentowane. Porządek dzienny zawiera przede wszystkim wezwanie pełnomocników Niemiec do podania do wiadomości preliminariów pokojowych państw, które wypowiedziały Niemcom wojnę.

Bawaria w przededniu wojny domowej.

Poznań. (PAT) Dzienniki niemieckie donoszą: W Monachium rozwiązano centralną radę i utworzono nowy Wydział wykonawczy pod przewodnictwem Lewina. Wszystkie zakłady przemysłowe stanęły, sklepy pozamykano, tramwaje nie kursują, pisma nie wychodzą. Proletariat jest uzbrojony od stóp do głów. Załogi dotychczas chwiejne znajdują się obecnie całkowicie pod wpływem komitetu wykonawczego. Wszystkie drogi, prowadzące do Monachium są obsadzone przez wojska rządowe, które mają za sobą ciężką artylerię. W ostatnich dniach zginęło, względnie zostało rannych 150 osób.

Dar Paderewskiego dla kolejarzy.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 17 kwietnia.

„Przegląd Wieczorny“ donosi, że prezydent ministrów p. Paderewski przed swym wyjazdem do Paryża złożył za pośrednictwem ministra komunikacji Eberhardta 100.000 marek na rzecz instytucji społeczno-humanitarnych dla kolejarzy.

Śniadanie na cześć państwa Paderewskich.

Paryż. (PAT) Pułkownik House wydał czyste śniadanie na cześć państwa Paderewskich. Podczas śniadania Lansing przedstawił Paderewskiemu przyszłego ambasadora Stanów Zjednoczonych w Polsce, p. Hugh Gighon.

Rząd przyjdzie z pomocą gal. nauczycielom szkół średnich.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 17 kwietnia.

Delegacja zjazdu nauczycielskiego udała się dziś do ministra oświaty i przedłożyła mu postulaty ekonomiczne nauczycielstwa polskiego. Specjalnie delegaci galicyjscy skarżyli się na upośledzenie nauczycieli szkół średnich w Galicji w porównaniu z płacami nauczycieli tychże samych szkół średnich w Królestwie. Minister oświadczył, że regulacja płac nauczycielskich w Galicji załatwioną zostanie definitywnie z chwilą wprowadzenia jednolitej waluty w Polsce. Zanim to nastąpi rząd przyjdzie nauczycielom z Galicji z pomocą w drodze nadzwyczajnych kredytów. Gorzej znacznie przedstawia się zdaniem ministra sprawa emerytur i pensji wдовich w Galicji, gdyż w tym kierunku minister oświaty nie posiada żadnej ingerencji. Sprawę tę mogłoby uregulować ministerstwo skarbu po porozumieniu się z rządem byłej Austrii.

Delegacja kuśnierzy krakowskich u min. handlu.

Warszawa. (PAT) Minister handlu Chłacia przyjął wczoraj delegatów krakowskiego związku kuśnierskiego, sekretarza izby handlowej i przemysłowej w Krakowie dra Beresa, zastępcę biura skórniczego p. Malskiego oraz p. Moora i Wrońskiego. Delegacja wręczyła ministrowi memoriał z uchwałami zjazdu kuśnierzy i zawiadomiła ministra o zawiązaniu się krajowego zrzeszenia kuśnierzy w Galicji. Minister interesował się żywo projektem wspólnego zakupu futer przez zrzeszenie, któremu przyrzekł udzielić na ten cel obcych walut w wysokości 20 milionów marek. Wydelegowana przez zjazd komisja zakupów otrzyma od rządu paszporty na wyjazd do krajów ententy celem zbiorowego zakupu materiałów kuśnierskich, sprowadzanych dotąd z Wiednia i Lipska.

Strejk kolejowy na linii Chełm-Kowel.

Lublin. (PAT) „Głos Lubelski“ donosi: Wczoraj wybuchł ekonomiczny strajk kolejarzy w Chełmie, skutkiem czego pociągi kolejowe dochodzą tylko do Rejowca. Natomiast na przestrzeni Chełm-Kowel ruch kolejowy ustał. „Głos Lubelski“ zapewnia, na podstawie informacji z kół miarodajnych, że strajk będzie szybko zażegnany i ruch kolejowy przywrócony.

Strejk w Prusiech zachodnich ukończony.

Nauen. (PAT) Po ukończeniu strajku w Gdańsku ukończony został również strajk w Grudziądzu, Malbergu i Tczowie, wobec czego cały ruch strajkowy w Prusach zachodnich jest ukończony.

Kronika telegraficzna.

ZJAZD POWSZECHNY NAUCZYCIELI W WARSZAWIE zakończył swoje obrady. Przemówienie końcowe wygłosił p. Kasprzowicz, który podniósł jednolitość dążeń i wysiłków nauczycieli polskich przybyłych z trzech zaborów.

W WARSZAWIE OTWARTO ZJAZD ARTYSTÓW SCENY POLSKIEJ. Przybyło 200 delegatów. Przewodniczą pp. Tarasiewicz, Jednowski i Dobrzański. Spodziewaną jest uchwała zjednoczenia wszystkich towarzystw w jedno ogólne zrzeszenie artystów scen polskich. Zjazd potrwa trzy dni.

URZĘDY POŚREDNICTWA PRACY W KRAKOWIE I NOWYM SĄCZU zostały obecnie przejęte przez min. pracy i opieki społ. i zreorganizowane na wzór państwowych urzędów pośr. pracy, działających na terenie b. Królestwa Polskiego.

ZGŁOSZENIE ZAPASÓW TKANIN. „Monitor“ polski“ ogłasza rozporządzenie w sprawie zgłaszania posiadanych zapasów tkanin lnianych i bawełnianych, nadających się na bieliznę dla żołnierzy, oraz uszytych z tych materiałów bielejny pościelowej i męskiej.

Jak należy robić reklamę?

W czasie mego pobytu w Nowym Jorku uderzyła mnie przedewszystkiem suggestywna moc reklamy, która fascynuje człowieka na każdym niemal kroku.

Idąc jedną z największych ulic w zwykły dzień, ujrzałem tłumy ludzi przed wejściem do Muzeum Anatomicznego, gdzie wielkimi literami było napisane „wstęp bezpłatny“.

Można tam było oglądać okropne okazy chorób, które najbardziej niewinnego człowieka były w stanie przejąć jak największym strachem. Równocześnie do każdego ze zwiedzających wracali się służący

OFIARUJĄC RÓWNIEŻ BEZPŁATNĄ BROSZURĘ,

w której były opisane skutki utajonych chorób i ostrzeżenie, aby każdy nawet zdrowy człowiek poddał się oględzinom lekarskim.

Na każdej stronicy tej broszury suggestywnie wbijał się w oczy adres właściciela Muzeum, który był zarazem lekarzem.

Nie potrzeba dodawać, że ów lekarz używający tak nieodpowiedniej reklamy dla swej godności... dorobił się milionów. Inny rodzaj reklamy stanowią

BOKSERZY WALCZĄCY ZAWIĘCIE NA WYSOKOŚCI KILKuset METRÓW

tuż nad ulicą. W rzeczywistości, są to lalki niezwykłych rozmiarów, które z góry zarzucają publiczność tysiącami odezw, ogłaszających, że w tym i w tym dniu odbędzie się największy match bokserki.

W nocy całe morze płomieni z elektrycznych reklam unosi się nad City. Do najlepszych należy

NAGLE ZJAWIENIE SIĘ W GÓRZE ELEKTRYCZNEGO KOTA,

który goni za kłębkami nici. Następnie znika wszystko w ciemnościach, a na tem miejscu ukazują się litera za literą, elektryczne ogłoszenie. Ameryka należy do pierwszych, która zrozumiała, że istotę handlu stanowi reklama. U nas w kraju ludzie na ślepo wyrzucają pieniądze na inseraty i inne sposoby reklamy nie zdając sobie z tego sprawy, że te same pieniądze przyniosłyby im o wiele więcej korzyści, gdyby technikę anonsowania oparli na prawach psychologicznych. Dla psychologa inserat jest instrumentem, przez który ma wpłynąć na rozum, uczucie i wolę czytelnika, a przedewszystkiem chodzi tutaj o zwrócenie uwagi publiczności.

Różne czynniki psychologiczne wzajemnie się przytem wspomagają — zjawiska kontrastu, jaskrawe tło, jakoteż świetlne reklamy polegające na zmianie światła i ciemności. W ostatnich czasach

NAUKA ZAJĘŁA SIĘ BARDZIEJ SYSTEMATYCZNIEJ PSYCHOLOGIĄ REKLAMY,

czego dowodem utworzenie w tym kierunku specjalnej katedry na Uniwersytecie w Lipsku.

Przytoczymy tutaj w krótkości kilka przykładów, w jaki sposób psychologia eksperymentalna przeprowadza badania w tej dziedzinie. — W laboratorium psychologicznym, Scott badał wpływ wielkości anonsów.

Zestawił on książkę ze 100 stron anonsów i kazał 50 osobom, zupełnie nieświadomym o celu doświadczenia, tak tę książkę przeczytać, jakby mieli przed sobą jakiekolwiek bądź czasopismo z anonsami i potem to napisać, co im najbardziej w pamięci utkwilo. Wynikiem było, że tych 50 osób, anons na całą stronę wymieniło więcej, niż 6 razy. Z tego wynika dla praktycznego zastosowania, że

TEN, KTÓRY ZAPŁACIŁ ZA JEDNĄ ÓSMĄ STRONĘ, OTRZYMUJE ZALEDWIE 20 CZĘŚĆ PSYCHICZNEGO WPŁYWU,

aniżeli ten, który anonsuje na całą stronę.

W psychologicznym laboratorium Harvard, profesor Muensterberg uzupełniał te badania, przeprowadzając doświadczenia, celem wykazania stosunku powtarzania do wielkości anonsów, przyczem doszedł do rezultatu, że czterokrotne powtórzenie anonsu wielkości ćwierci strony, wywołuje prawie dwa razy większy skutek, aniżeli anons tylko raz umieszczony na całej stronie.

Starch poszedł jeszcze dalej, wykazując ściśle na podstawie doświadczeń, że wyżej wymieniony inserat, umieszczony w wyższej połowie, po prawej stronie, jest podwójnej wartości psycho-

logicznej, aniżeli byłby umieszczony po lewej stronie.

Na podstawie opisanych doświadczeń widzimy, że świat kupiecki wydaje tysiące n anonse, nie wiedząc o tem, że odpowiednie ich umieszczenie stanowi podwójną wartość. Dlatego niech będzie to wskazówką dla powstającego polskiego kupiectwa, aby na progu samodzielnej działalności zaprzestać z metodami przypadku i o-
przeć technikę reklamy na podstawach naukowych.

Dr. R. P.

Clemenceau i jego płaszcz.

Największą zgryzotą francuskiego prezesa ministrów po nieudalym zamachu na jego życie był fakt, że musiał się rozstać ze swoim płaszczem. Płaszcz ów, przedziurawiony pięciu kulami, odesłany być musiał do sądu jako korpus delicti i wystawionym był na oględziny członków trybunału. Stary tygrys zrywał się i niecierpliwiał, ale musiał uleść konieczności i kupił sobie płaszcz nowy, z którym się jednak nie mógł pogodzić.

Wreszcie doczekał końca procesu niedoszłego swego mordercy, posłał więc do sądu, żądając zwrotu swego płaszcza i oczekiwał nań z niecierpliwością. Posłaniec jednak powrócił z pustymi rękami.

— Cóż to jest? — zawołał krewki minister, któremu żyły już nabiegły na czoło falą oburzenia.

— Niepodobna! — brzmiała odpowiedź — zawarła w liście, który przyniósł posłaniec. Morderca apelował, proces więc będzie powtórzony. Czerwona toga nie może się obejść bez materiału dowodowego.

— Czerwona toga? — syknął Clemenceau (tak nazywają we Francji prokuratorów). Zobaczmy.

I nie wahając się już, kazał wezwać do siebie sekretarza z ministerium wojny i korzystając z przysługującego mu prawa, wystosował oficjalny rozkaz, aby płaszcz został mu zwrócony. Procedura trwała krótko i w pół godziny rzecz została załatwiona. Historyczny płaszcz powrócił do właściciela, a następnie zaniesiony został do krawca, który tak umiejętnie zamaskował ślady kul, że nie dojrzy ich najwprawniejsze oko. Od tego czasu uśmiech pogodny powrócił na twarz niespożytego starca, który nie rozstaje się już ze swym ulubionym płaszczem, podczas gdy nowy wisi beczynnym na kołku.

Oceny grafonomiczne

Nr. 53. „GÓRAL“. Charakter jasny i wyraźny, nacechowany uczciwością etyczną, czerpaną jednak nie tyle z wyrobienia woli i ducha w kuźni życia, ile z naiwności, powstałej właśnie z braku wykształcenia życiowego. Przedstawia Pan typ bierności, nawet zawodowej; dokładny i pilny w spełnianiu obowiązków, nie umie pan jednak wybiegać myślą poza ramy obowiązku — twórczo. Przypomina Pan pociąg, który tylko po szynach iść potrafi pod znawczą dłonią maszynisty, gdyby Panu jednak brakło szyn lub maszynisty, wykoleić lub rozbić się na pierwszym lepszym zakręcie musiałby Pan nieodwołalnie! Porównania tego użyłem umyślnie, aby Panu, jako urzędnikowi ruchu, ułatwić orientację w istocie tak duszy Pana, jak i duszy pociągu, których tyle, tyle już poprzedziło przed oczyma Pana, nie wywołując w Nim więcej niż ponad... urzędowy raport!

...I jeszcze jedno; pociąg ma 3 klasy; pierwszą jeździ arystokracja z urodzenia, paskarza... z wojny i kolejarzy z... obowiązku; drugą — proletaryat inteligencji, trzecią proletaryat społeczny. Również i w panu są trzy klasy; w pierwszej rozsławił się Pan z napuszystością „arystokraty z obowiązku“, „kolejarza z urodzenia“, a czy nie i... paskarza, choć troszeczkę czasami?... Proszę nie gniewać się, jeśli nie mam racji! — tak mi się tylko wydaje słabiuchno, bo przecie trochę, troszeczkę znać w piśmie Pana pychy dobrokiewicza; no, a dziś, ktoś dorobić się czegoś może, jeśli nie paskuje?... Drugą klasą jeździ Pan wtedy tylko i to nie na dalekie „sztreki“, gdy „ona“ wsiadła do drugiej! Wówczas przypomina Pan sobie słyszane niegdyś słowa poetów — proletaryuszów inteligencji i czerpiąc z ich natchnień, stara się dobić do stacyi bez wypadku. A z „motłochem“ trzeciej klasy miesza się Pan wtedy tylko, gdy — pragnąc obejść, czy oszukać własne sumienie, obchodzi Pan razem sumienie władcy; nie są to jednak uczynki karygodne, lecz tylko drobne „Seitensprünge“.

Wszystko to razem znaczy, że jest Pan panem swego „fachu“, wykorzystując umiejętnie tak dobre, jak i złe jego strony, byleby tylko na szynach i między szynami żył!

Nr. 54. „GRYF 26“. Frazes — proszę Pana, to pustka, to błyskotka, jak bańka mydlana, która mimo krzyczących swych barw i wydatności, jest tylko próżną bańką, a która nagle pękając, nie pozostawia po sobie zgoła nic, ponad kropelki gryzącego mydła. Wpadającego najczęściej w oko nieostrożnego „artysty“. — A czy sam Pan się o prawdziwie tej nie przekonał? — i czy nie płacze Pan czasem, jak baba, w ukryciu przed ludźmi, gdy zwał się burza w myśli i uczucie? Oh! te uczucia! — musi je Pan powściągać, trzymać na wodzy, bo inaczej odbiorą Panu i tę resztkę odwagi i woli. Jakąż pan rozporządza w zmaganiu się z życiem! Lecz boję się, że na nie moja rada! Upór bowiem zubożył Pana na wszelkie rady tak, że... wolą siedzieć cicho dla dobro wia...
Nr. 55. „MARYSKA“. Zdaje mi się, że lustro, w tym wypadku, lepszą wydaćby mogło ocenę, niż grafolog. gdyby umiało mówić! Mówić, to ono właściwie umie, lecz tylko do pięknych o-
cząt Pani, do Jej buzi kształtniejszej, niż pączek róży, do perłowych ząbków, szczerzących się uśmiechem zadowolenia i wdzięczności dla prawdziwego lustra, opowiadającego Pani o takich cudach! Toteż — wierząc lustru na słowo — podziwiałam Pani siebie z zapałem, a widząc, jak miłe są nocy tajemne lustra — stawia je Pani i przed swą duszą. Pani nie ujemnego. Jakżeż to dobrze!... Więc „serce“, to pewno jedynie tylko dzięki swym zadewię życiu swemu daje, wierząc, że trudno o doskonałość podobną! Więc wolna od głębszych wzruszeń, zadowala się Pani dreszczykami zmysłów, pieścąc siebie i wszystko wokół, co pieścizot jej godne. A jeśli jakiś „on“ zdobył Jej „serce“, to pewno jedynie tylko dzięki swym zaletom zewnętrznym. To też wesołość, sympatya towarzyska i koleżeństwo zastępują doskonale miłość, której trupek, ubrany w kolorowe szmatki, tak niską odgrywa rolę! — Długo tego to, widzę teraz, woli Pani „noc pełną złowrogiego hukania sowy, niż rozmarzającą noc księżycą, zefirków i robaczek świętojańskich“, wierząc, że „pierwsza budzi w Pani czyn“ (czy można spytać jaki?...), „druga zaś...“ i rodzi marzenia podle o szczęściu, nigdy się nie spełniające!

Pani Marysiu... fel!...

Nr. 56. „DANA“. Pani — wie zawsze dobrze, czego Pani chce, ale chce Pani często wcześniej zanim Pani chce! — szczególnie zaś dobrze umie Pani kiedyś wtedy i tego, kiedy i czego nie chcą inni; i chce Pani, żeby to nawet było natychmiast!

Broń Boże! — nie jest to wcale zemsta za urgens! Przyszła kolej; więc jest ocena; a że ona taka — cóż ja winien temu? Walczyć z Panią?... to trud próżny! — bo zwycięstwo zawsze przy Pani! A jaką bronią? — niewieścią! — oto podstępem, chytrąścią i... pieścizotą. Mówić dużo a prędko i nie powiedzieć nic, to sztuka, co kajdany (cierpliwości! — przyp. Red.) rozkrusza w pył i do ucieczki sromotnej zmusza najwytrwalszych... A jeśli Pani kiedyś coś „powie“, to zaraz „mówi“ Pani, że myślała o tem inaczej, zresztą... może być, że mogłoby to być tak, jak Pani myślała, gdyby była nie tak, lecz inaczej powiedziała!...

... Miłe to jest czasem, ale — jak czasem!...

Nr. 57. „MARYLKA“. Duże dziecko o ograniczonym polu świadomości, nie mówiące nic ponadto, o czem tak miłe wciąż szczebiocą dzieci. Dusza bierna, wolna od burz, ale wolna i od talentów, z wyjątkiem dotyczących gospodarstwa domowego. Radości życia Pani płyną z obserwacji zewnętrznej, obowiązki życia również nie głębiej sięgają. Ale sądy wydaje Pani surowe, zwłaszcza na tych, co nie umiejąc przystosować się do Bożych przykazań ściśle, lekko dają folię popędowi. Cnota to Pani słoniec: wpatrzona Pani w nią, lecz nie ślepnie; blask słonka sięga do samej głębi prostej duszy, błogosławiąc jej. — Niechże błogosławi i Bóg!...

Cedula kursowa Giełdy krakowskiej

z dnia 12 kwietnia 1919 r.

	Ofiaro- wano K	Żądano K
Marki polskie	224—	228—
Marki niemieckie po 100 M. i 1000 M.	225—	230—
niem. drobne	220—	225—
Ruble carskie po 100 Ro	242—	247—
drobne	230—	235—

Dr. Krzysztof Missona

lekarz chorób skórnych i wenerycznych ordynuje
od 2—5 po południu 1161

Kraków, Pijarska 19, I p. (obok bramy Floryańskiej)

Kupujcie Polską

Pożyczkę Państwową!!

Pierwszorządny stróciół fortepianów
ze Lwowa, Artur Smutny, Kraków, Tomasz 6, przyjmuje
strojenia i reperacje. 1141

Inteligentny przystojny kawaler lat 26,
mający 80 tysięcy koron, z braku znajomości ożeni się
z panną lub wdową do lat 24, posag 20-30 tysięcy koron
wymagany lub własność jakiegobądź interesu. Zgłoszenia
z fotografią do Administracji „Gońca” dla „Samo-
tny H. S.” 1176

Maszyny do pisania
kupno i sprzedaż, tylko Kraków, Kurniki 1. Wł. Keyha
i Jul. Hecker. 1177

Naturalne osetki do kos 1190
100 sztuk 50 koron, dostarcza E. Fischmann, Oświęcim.

Auto osobowe
do wynajęcia każdej chwili. Wiadomość ul. Czarnowiej-
ska 27. 1195

Czortków,
o lekarzu Drze Mojmirze prosi o wiadomość, żona, Kra-
ków. 1183

Prosi się „Znicz” w Stanisławowie
o przedruk: Jan Janiczek z Kołomyi zdrowi i żyje. 1184

Kto poszukuje
rentownego interesu albo ma zamiar sprzedać lokal spo-
żywczy itp., realność, folwark, przyjmuje o godz. 10 do 12,
Podgórze, Kalwaryjska 12, Parier. A. Grünbaum. 1102

Artysta poszukuje modelki,
klasycznych form, wytwornej. Wynagrodzenie wysokie.
Pisać pod „Apollo” do Adm. „Gońca”. 1111

Rower damski
w niezłym stanie do sprzedania. Oglądać można mię-
dzy godz. 2-4 popoł., ul. Szlak 34, parter na lewo, drzwi
drugie. 1207

Ucznia do praktyki
dek. malarskiej i lakierniczej przyjmuje K. Mikulski w Kra-
kowie, ul. Rajska 1. 20. 1113

Magnety i Magnesy 1105
naprawia i wzmacnia firma Antoni Jordan, Zwierzyniecka 5.

Bielizniarki, krawczyń 1213
potrzebne Franciszkańska 4 (2 podwórze).

Warsztat naprawy białizny
przeniesiony z ul. Floryańskiej 9 na Franciszkańską 4,
(2 podwórze). 1212

Mebel z 5 pokoi 1115
zaraz sprzedam. Sławkowska 21. Handlarze wykluczeni.

Technik
z kilkoletnią praktyką w naściarstwie i farbiarstwie po-
szukuje posady jako kierownik ruchu. Zgłoszenia do Ad-
ministracji „Gońca” dla „Technika”. 1220

Dla Teatrów Amatorskich.

Bełcikowski. Pan Pasek. Historia szlachecka w 5-ciu
obrazach K 4-10
Jadwiga z Łobzowa. Nieskończony bój. Na straż. Obraz-
ki sceniczne w 3 odsłonach na rocznicę powst.
1863 r. 2-50
Maskoff. Car Jedzie. Sztuka w 1 akcie 4-50
— **Tamten.** Dramat w 5-ciu aktach 4-40
Parvi. Rok 1784. Dramat w 5-ciu aktach 5-80
Rydel. Bodenheim. Dramat w 5-ciu aktach 9-60
— **Utwory dramatyczne.** 2-tomy Matka, Dies irae,
Z dobrego serca, Ze sceny, Jeńcy (3 akty) Pro-
log, Epilog, Na marne. Wydanie wytworne
z portretem, Autora K 19-20 opr. 32-40
Wiśniewski. Stary mundur. Obraz dramat na tle
powst. stycz. 2-10
Zapolska. Jojne Firuśka. Sztuka w 5-ciu aktach 4-10
— **Mężczyzna.** Sztuka w 3 aktach 5-20

Ceny podane wraz z dodatkiem drożyznianym i prze-
syłką. Uprasza się o nadsyłanie ceny wraz z zamówie-
niem. 1159

Księgarnia D. F. Friedleina
Kraków, Rynek 17.

„PRZEGLĄD KOBIECY”

dwutygodnik poświęcony sprawom kobiecym
pod naczelną redakcją

IRENY SŁIWICKIEJ

przy współudziale wybitnych piór kobiecych
stolicy i prowincyi.

Redakcja i przedstawicielstwa w Warszawie (ul. Hoża Nr. 9
w Krakowie (ul. Zwierzyniecka 1. 30) i Lublinie.

Prenumeratę kwartalną w kwocie 14 koron przyjmują
wszystkie księgarnie i administracja główna: Binro „Re-
klama” Lublin, Kościuszki Nr. 8. Skrzynka pocztowa Nr. 50.
Najlepsze miejsce ogłoszeń dla firm mających kobiecą
klientelę.

Ogłoszenia wprost do Administracji lub do którego-
kolwiek Biura ogłoszeń. 1164

DYWANY:

- 1) antyczne perskie wielkie i mniejsze;
- 2) figuralne jedwabne;
- 3) makaty antyczne chińskie, haftowane;
- 4) kolekcja 20 makat oryg. indyjskich druków;
obrazy najlepszych malarzy
wysprzedaje prywatnie polska rodzina
Kraków, ul. Jabłonowskich 20, I p., na lewo.
Oglądać można od 10-12 i od 3-6. 701

RZĄDOWO UPOWAŻNIONE

BIURO PARCELACYJNE

z siedzibą urzędową

w Krakowie, przy ul. Grodzkiej 26. Telefon 3444.

Inż. Artura Bromowicza

kupuje i parceluje dobra, parcele budowlane,
przeprowadza wszelkie pomiary obszarów
dworskich i włościańskich, oraz wydaje plany
dla hipoteki. 1070

Zgłoszenia przyjmuje osobiste i pisemne.

K T O

szuka posady, zajęcia głównego lub

ubocznego — KTO szuka ludzi do

pracy, ma wolne posady, — KTO

chce coś sprzedać albo kupić — KTO

wreszcie ogłosić chce inne swoje po-

trzeby, uczyni najlepiej, ogłaszając je

w dziale **DROBNYCH OGŁOSZEŃ**

naszego dziennika. Słowo po 20 hal.,

matrymonialnei korespondencya 30 ha-

lerzy za jeden raz — przyczem pierw-

sze dwa wyrazy tytułowe liczy się po

1 kor. — Drobne ogłoszenia desła-

ne z prowincyi zamieszcza się w naj-

bliższym numerze.

Olbrzymia poczytność i ogromne

rozpowszechnienie w całej Polsce za-

pewnia doskonały skutek.

Ważne dla pp. Gospodyń.

Kremina polska farbka do firanek,
koperta 60 hal.

Kamfon warszawski wyrób przeciw mo-
lom K 4-50. 1216

Błyszcz sztywnik do białizny K 4.50.
DROBNER — KRAKOW

KURSA PRAWNICZE

„IUS” Rynek główny L. 22. „IUS”
KRAKÓW

Szybkie przygotowanie przez fachowe siły do egzaminów
i rygorozów prawniczych Uniwersytetu krakowskiego i lwow-
skiego b) egzaminów adwokackich, sędziowskich i notaryalnych.

System dla wojskowych i urzędników zastępuje w zupeł-
ności przygotowanie indywidualne, bez potrzeby
opuszczania miejsca pobytu.

Lekcje zbiorowe i indywidualne.
Wypożyczanie akrypiów, skryptów i ustaw.

Informacje i prospekta na żądanie.
Przygotowanie odpowiednio do zmian politycznych.
Dla Królewaków zapoznanie drogą pisemną z ustawodaw-
stwem i administracją.

Kupię rower

dobrej marki, w dobrym sta-
nie, przyczepy ciemne ze stru-
ksu wełnianego i płaszcz ka-
waleryjski brązowy. Część ce-
ny mogę wypłacić tytoniem.
Zgłoszenia pod „Rustem” do
Biura dzienników i ogłoszeń
Maryana Hupczyca, Kraków,
Jagiellońska 7. 1099

Wszelkie szmaty

odpady sukna, jedwabiu,
kości, papier gazetowy i od-
pady papierowe, stare akta,
książki i broszury kupuje po
najwyższych cenach

J. Better, Kraków,
ulica Krakowska 49. Tel. 1449.

GONIEC „KRAKOWSKI”

zamieszcza już ogłoszenia
w żądanych uniach.

Właścicielom domów z komfortem

taksamo jak właścicielom wili z ogrodami przeprowadzamy
sprzedaż ich realności bezpłatnie, jeśli zgłoszą się do nas
najdalej do końca kwietnia 1919.

Pierwsze Galicyjskie Biuro Informacyjne
HIERONIM WEISS i Ska w Krakowie
ul. Smoleńsk 16. Telefon 2453. 1205

„POLONIA” najlepsza
pastado obu-
wia z fabryka wyrobów chemicznych
BERISCH HAMMER
Kraków, Meiselsa 15. 648

15 mg. roli, 5 mg. wikliny,
dom i stodoła obok Krakowa w pobliżu Wi-
sły nadaje się także do wyrobów betonowych,
sprzeda rządowo upoważnione biuro parce-
lacyjne w Krakowie, Grodzka 26. Może być
na spłaty. 1071

Swieżo otwarta agencja dzienników i ogłoszeń
JAN MACH W ZAWIERCIU
koło Dąbrowy górniczej
poleca swe usługi P. T. Publiczności.

Najnowsze żurnale
polskie, franouskie, angielskie i niemieckie na kostymy,
biuzki, kapelusze eot. do nabycia
w biurze dzienników **M. WANLA w Przemyślu**
ul. Słowackiego. 1211

Pierwsza polska
chem. pralnia i art. farbiarnia
„Czystość”

przyjmuje wszelką garderobę, materye, jedwab
i t. p. do chemicznego czyszczenia i artystycznego
farbowania. Wykonuje w jaknajkrótszym terminie.

(Do żałoby w 24 godzinach).

Przyjmuje białiznę i firanki do prania,
rękawiczki do chemicznego czyszczenia.

Filie: 604

Sławkowska 23, Sebastjana 3, Kołetek 9, Centrala
Podgórze, Kalwaryjska 5.

II NOWOŚCI DLA PAN II
pończochy, rękawiczki damskie, wstążki jedwa-
bne, jedwabie na metry
Perfumerya — Dystynkcyje oficerskie
polecają 430
E. Ostaszewski i E. Mayer, Kraków, Rynek gl. 5.

Każdą ilość 1189
wiader i ćwiartek na piwo
kupi po najlepszych cenach
Browar Akcyjny w Tenczyńku.

Konces. Biuro Grafologiczne w Krakowie

ul. Jagiellońska 7, II. p.

wydaje tylko pisemnie orzeczenia grafonomiczne na podstawie przedlo-
żonych rękopisów w następujących wypadkach:

- 1) badanie autentyczności dokumentów, aktów, podpisów, dla nżytku władz
i osób prywatnych,
- 2) badania w zakresie kryminalistyki,
- 3) wnioskowanie na charakter i zdolności kandydatów na odpowiedzialne sta-
nowiska we wszelkich instytucjach publicznych i prywatnych,
- 4) wskazywanie przypuszczalnych autorów listów anonimowych
- 5) badanie i ocena charakterów i zdolności u młodzieży szkolnej, wnioski na
kierunek wychowania i dobór zawodu, wykrywanie szerycyli zepsucia itp.,
- 6) wnioski na zmiany patologiczne u nerwowo i umysłowo chorych, jedynie
na polecenie lekarskie!
- 7) badanie charakteru osób prywatnych, wnioski na dobór i pożycie małżeń-
skie, udzielanie rad, wskazówek i ostrzeżeń we wszystkich sprawach dotyczących
charakteru, etyki, sposobu myślenia i wszelkich innych objawach życia duchowego.

CENY:

Sylwetki osób prywatnych (punkt 7) po K 10 —
z podaniem dowodów grafologicznych po „ 20 —
Sciste badania psmi we wszystkich wypadkach objętych punktami 1-6 po „ 30 —